

Επίσημη Εφημερίδα C 209

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
23 Ιουλίου 2013

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

II Ανακοινώσεις

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2013/C 209/01

Κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα 2014-2020 ⁽¹⁾ 1

EL

Τιμή:
3 EUR

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

II

(Ανακοινώσεις)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα 2014-2020

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2013/C 209/01)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) και του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), οι κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης ορισμένων μειονεκτουσών περιοχών της ΕΕ είναι δυνατόν να χαρακτηρισθούν από την Επιτροπή συμβατές με την εσωτερική αγορά ⁽¹⁾. Οι ενισχύσεις αυτές είναι γνωστές ως κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα.
2. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, η Επιτροπή καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι περιφερειακές ενισχύσεις μπορεί να χαρακτηρίζονται συμβατές με την εσωτερική αγορά και ορίζει τα κριτήρια για τον προσδιορισμό των περιοχών που πληρούν τους όρους του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της Συνθήκης.
3. Πρωταρχικός στόχος του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα των περιφερειακών ενισχύσεων είναι να επιτραπούν οι ενισχύσεις περιφερειακής ανάπτυξης, διασφαλίζοντας παράλληλα ίσους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως με την αποφυγή αγώνα πλειοδοσίας επιδοτήσεων στον οποίο ενδέχεται να επιδοθούν τα κράτη μέλη στην προσπάθειά τους να προσελκύσουν ή να διατηρήσουν επιχειρηματικές δραστηριότητες σε μειονεκτούσες περιοχές της Ένωσης, καθώς και να περιοριστούν στο ελάχιστο απαραίτητο οι επιπτώσεις των περιφερειακών ενισχύσεων στο εμπόριο και τον ανταγωνισμό.
4. Ο στόχος της γεωγραφικής ανάπτυξης διακρίνει τις περιφερειακές ενισχύσεις από τις άλλες μορφές ενισχύσεων, όπως οι ενισχύσεις για έρευνα, ανάπτυξη και καινοτομία, απασχόληση, κατάρτιση, ενέργεια ή περιβαλλοντική προστασία, οι οποίες επιδιώκουν άλλους στόχους κοινού ενδιαφέροντος σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης. Σε ορισμένες περιπτώσεις ενδέχεται να επιτραπούν υψηλότερες εντάσεις ενίσχυσης για τους εν λόγω άλλους τύπους ενισχύσεων, όταν παρέχονται σε επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε μειονεκτούσες περιοχές ως αναγνώριση των ιδιαίτερων δυσχερειών που αντιμετώπιζουν στις περιοχές αυτές ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Οι περιοχές που είναι επιλέξιμες για περιφερειακές ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) της Συνθήκης, που συνήθως αναφέρονται ως περιοχές «α», τείνουν να βρίσκονται στην πιο μειονεκτική θέση εντός της Ένωσης όσον αφορά την οικονομική ανάπτυξη. Οι περιοχές που είναι επιλέξιμες για περιφερειακές ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης τείνουν επίσης να βρίσκονται σε μειονεκτική θέση, σε μικρότερο όμως βαθμό.

⁽²⁾ Επομένως, οι περιφερειακές επιδοτήσεις των ενισχύσεων αυτής της μορφής δεν θεωρούνται περιφερειακές ενισχύσεις.

5. Οι περιφερειακές ενισχύσεις μπορούν να διαδραματίσουν αποτελεσματικό ρόλο μόνον εφόσον χρησιμοποιούνται με φειδώ και αναλογικά και συγκεντρώνονται στις πλέον μειονεκτούσες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽³⁾. Ειδικότερα, τα επιτρεπόμενα ανώτατα όρια της ενίσχυσης πρέπει να αντικατοπτρίζουν τη σχετική σοβαρότητα των προβλημάτων που πλήττουν την ανάπτυξη των οικείων περιοχών. Επιπλέον, τα πλεονεκτήματα της ενίσχυσης για την ανάπτυξη μιας λιγότερο ευνοημένης περιφέρειας πρέπει να αντισταθμίζουν τις προκύπτουσες στρεβλώσεις των όρων ανταγωνισμού ⁽⁴⁾. Το βάρος που δίνεται στον θετικό αντίκτυπο της ενίσχυσης ενδέχεται να ποικίλλει ανάλογα με την εφαρμοζόμενη παρέκκλιση του άρθρου 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης, έτσι ώστε να μπορεί να γίνεται αποδεκτή μεγαλύτερη στρέβλωση του ανταγωνισμού στην περίπτωση των πλέον μειονεκτουσών περιοχών που καλύπτονται από το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) σε σχέση με εκείνες του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) ⁽⁵⁾.
6. Οι περιφερειακές ενισχύσεις μπορούν περαιτέρω να διαδραματίσουν αποτελεσματικό ρόλο στην προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης των μειονεκτουσών περιοχών, μόνον εφόσον χορηγούνται με σκοπό να δοθεί ώθηση σε πρόσθετες επενδύσεις ή οικονομικές δραστηριότητες στις οικείες περιοχές. Σε ορισμένες, πολύ λίγες και σαφώς προσδιορισμένες περιπτώσεις, τα εμπόδια που μπορεί να αντιμετωπίσουν οι συγκεκριμένες περιοχές όσον αφορά την προσέλκυση ή τη διατήρηση της οικονομικής δραστηριότητας ενδέχεται να είναι τόσο σοβαρά ή μόνιμα που οι επενδυτικές ενισχύσεις να μην είναι επαρκείς από μόνες τους για να επιτρέψουν την ανάπτυξη της περιοχής αυτής. Στις περιπτώσεις αυτές και μόνο, είναι δυνατόν οι περιφερειακές επενδυτικές ενισχύσεις να συμπληρώνονται με περιφερειακές ενισχύσεις λειτουργίας που δεν συνδέονται με μια επένδυση.
7. Στην ανακοίνωσή της για τον εκσυγχρονισμό των κανόνων της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις της 8ης Μαΐου 2012 ⁽⁶⁾, η Επιτροπή ανακοίνωσε τρεις στόχους η υλοποίηση των οποίων επιδιώκεται με τον εκσυγχρονισμό του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων:
- α) την προώθηση της βιώσιμης, έξυπνης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης σε μια ανταγωνιστική εσωτερική αγορά·
- β) την εστίαση του εκ των προτέρων ελέγχου της Επιτροπής στις υποθέσεις με τον μεγαλύτερο αντίκτυπο στην εσωτερική αγορά και συγχρόνως την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στην επιβολή της νομοθεσίας περί κρατικών ενισχύσεων·
- γ) την απλούστευση των κανόνων και την επιτάχυνση της διαδικασίας λήψης των αποφάσεων.
8. Συγκεκριμένα, η ανακοίνωση ζητούσε την υιοθέτηση μιας κοινής προσέγγισης ως προς την αναθεώρηση των διαφόρων κατευθυντήριων γραμμών και πλαισίων με στόχο την ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς, την αύξηση της αποτελεσματικότητας των δημόσιων δαπανών μέσω της καλύτερης συμβολής των κρατικών ενισχύσεων στους στόχους κοινού ενδιαφέροντος, τον αυστηρότερο έλεγχο της δημιουργίας κινήτρων, τον περιορισμό της ενίσχυσης στο ελάχιστο απαιτούμενο και την αποφυγή των δυνητικών αρνητικών επιπτώσεων των ενισχύσεων στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές. Οι όροι συμβατότητας που καθορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται στις εν λόγω αρχές κοινής αξιολόγησης και ισχύουν για κοινοποιηθέντα καθεστώτα ενισχύσεων και μεμονωμένες ενισχύσεις.

⁽³⁾ Κάθε κράτος μέλος δύναται να προσδιορίσει τις περιοχές αυτές σε έναν χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων, με βάση τους όρους που προβλέπονται στην ενότητα 5.

⁽⁴⁾ Βλ. σχετικά την υπόθεση 730/79, Philip Morris, Συλλογή 1980, σ. 2671, σκέψη 17, και στην υπόθεση C-169/95, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-148, σκέψη 20.

⁽⁵⁾ Βλέπε, ως προς αυτό, την υπόθεση T-380/94, AUFFASS και AKT κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-2169, σκέψη 54.

⁽⁶⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των περιφερειών με τίτλο «Εκσυγχρονισμός των κανόνων της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις», COM(2012) 209 final.

1. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1.1. Πεδίο εφαρμογής των περιφερειακών ενισχύσεων

9. Οι περιφερειακές ενισχύσεις στους τομείς του χάλυβα ⁽⁷⁾ και των συνθετικών ινών ⁽⁸⁾ δεν θα χαρακτηρίζονται ως συμβατές με την εσωτερική αγορά.
10. Η Επιτροπή θα εφαρμόζει τις αρχές που καθορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές στις περιφερειακές ενισχύσεις που χορηγούνται σε όλους τους τομείς της οικονομικής δραστηριότητας ⁽⁹⁾, εκτός από τους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας ⁽¹⁰⁾, της γεωργίας ⁽¹¹⁾ και των μεταφορών ⁽¹²⁾, οι οποίοι υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες που θεσπίζονται με συγκεκριμένες νομοθετικές πράξεις, οι οποίες ενδέχεται να παρεκκλίνουν εν όλω ή εν μέρει από τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές. Η Επιτροπή πρόκειται να εφαρμόσει τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές για την επεξεργασία γεωργικών προϊόντων σε μη γεωργικά προϊόντα και τη διάθεσή τους στην αγορά. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται στα μέτρα ενίσχυσης για την υποστήριξη δραστηριοτήτων οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 42 της Συνθήκης, αλλά καλύπτονται από τον κανονισμό περί αγροτικής ανάπτυξης και είτε συγχρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης είτε χορηγούνται ως πρόσθετη εθνική χρηματοδότηση σε συγχρηματοδοτούμενα μέτρα αυτού του είδους, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από τομεακούς κανόνες.
11. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν θα εφαρμόζονται στις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται σε αερολιμένες ⁽¹³⁾ ή στον τομέα της ενέργειας ⁽¹⁴⁾.
12. Οι περιφερειακές επενδυτικές ενισχύσεις που χορηγούνται για την ανάπτυξη των ευρυζωνικών δικτύων μπορούν να θεωρηθούν συμβατές με την εσωτερική αγορά, εφόσον, πέρα από τους γενικούς όρους που ορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, συμμορφώνονται και με τους εξής ειδικούς όρους: i) η ενίσχυση χορηγείται μόνο σε περιοχές όπου δεν υπάρχει κανένα δίκτυο της ίδιας κατηγορίας (είτε βασικό ευρυζωνικό δίκτυο είτε δίκτυο πρόσβασης νέας γενιάς), και όπου δεν θεωρείται πιθανό να αναπτυχθεί δίκτυο της κατηγορίας αυτής στο άμεσο μέλλον· ii) ο επιδοτούμενος φορέας εκμετάλλευσης του δικτύου προσφέρει ενεργητική και παθητική χονδρική πρόσβαση βάσει δικαιων και αμερόληπτων όρων με τη δυνατότητα αποτελεσματικής και πλήρους αποδεσμοποίησης· iii) οι ενισχύσεις θα πρέπει να χορηγούνται με βάση μια ανταγωνιστική διαδικασία επιλογής σύμφωνα με την παράγραφο 78 στοιχεία γ) και δ) των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τα ευρυζωνικά δίκτυα ⁽¹⁵⁾.
13. Οι περιφερειακές επενδυτικές ενισχύσεις για τις ερευνητικές υποδομές ⁽¹⁶⁾ μπορούν να θεωρηθούν συμβατές με την εσωτερική αγορά, εφόσον, πέρα από τους γενικούς όρους που ορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, η χορήγηση της ενίσχυσης εξαρτάται από την παροχή διαφανούς και αμερόληπτης πρόσβασης στην υποδομή αυτή.

⁽⁷⁾ Όπως ορίζεται στο παράρτημα IV.

⁽⁸⁾ Όπως ορίζεται στο παράρτημα IV.

⁽⁹⁾ Κατόπιν της λήξης ισχύος στις 31 Δεκεμβρίου 2013 του πλαισίου για τις κρατικές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία (ΕΕ C 364 της 14.12.2011, σ. 9), οι περιφερειακές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία καλύπτονται επίσης από τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

⁽¹⁰⁾ Όπως καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 17 της 21.1.2000, σ. 22).

⁽¹¹⁾ Οι κρατικές ενισχύσεις για την πρωτογενή παραγωγή, τη μεταποίηση και την εμπορία γεωργικών προϊόντων με αποτέλεσμα τα γεωργικά προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα I της Συνθήκης και τη δασοκομία υπόκεινται στους κανόνες που καθορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας.

⁽¹²⁾ Ως «μεταφορές» νοούνται οι εναέριες, θαλάσσιες, οδικές και σιδηροδρομικές μεταφορές επιβατών, καθώς και οι υπηρεσίες εσωτερικών πλωτών μεταφορών ή οι εμπορευματικές μεταφορές για λογαριασμό τρίτων.

⁽¹³⁾ Κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ στις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών (ΕΕ C 350 της 10.12.1994, σ. 5.), κοινοτικές κατευθύνσεις για τη χρηματοδότηση των αερολιμένων και τις κρατικές ενισχύσεις σε αεροπορικές εταιρείες για την έναρξη νέων γραμμών με αναχώρηση από περιφερειακούς αερολιμένες (ΕΕ C 312 της 9.12. 2005, σ. 1), όπως τροποποιήθηκαν ή αντικαταστάθηκαν.

⁽¹⁴⁾ Η Επιτροπή θα αξιολογήσει τη συμβατότητα των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της ενέργειας με βάση τις μελλοντικές κατευθυντήριες γραμμές για την ενέργεια και το περιβάλλον, με τις οποίες θα τροποποιούνται οι ισχύουσες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, όπου θα ληφθούν υπόψη τα ειδικά μειονεκτήματα των ενισχυόμενων περιοχών.

⁽¹⁵⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής — Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για την εφαρμογή των κανόνων στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά την ταχεία ανάπτυξη των ευρυζωνικών δικτύων (ΕΕ C 25 της 26.1.2013, σ. 1).

⁽¹⁶⁾ Όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 723/2009 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2009, σχετικά με το κοινοτικό νομικό πλαίσιο για την κοινοπραξία ευρωπαϊκής ερευνητικής υποδομής (KEEY) (ΕΕ L 206 της 8.8.2009, σ. 1).

14. Οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν την τάση να επηρεάζονται λιγότερο σε σχέση με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) από τα περιφερειακά μειονεκτήματα όσον αφορά την πραγματοποίηση επενδύσεων ή τη διατήρηση της οικονομικής δραστηριότητας σε λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές. Καταρχάς, οι μεγάλες επιχειρήσεις μπορούν ευκολότερα να αντλήσουν κεφάλαια και πιστώσεις από τις παγκόσμιες αγορές, ενώ η περιορισμένη προσφορά χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών σε μια συγκεκριμένη μειονεκτούσα περιοχή αποτελεί μικρότερο πρόβλημα για αυτές. Δεύτερον, οι επενδύσεις των μεγάλων επιχειρήσεων μπορούν να δημιουργήσουν οικονομίες κλίμακας οι οποίες μειώνουν το αρχικό κόστος που σχετίζεται με τον τόπο εγκατάστασης και, από πολλές απόψεις, δεν είναι συνδεδεμένες με την περιφέρεια στην οποία πραγματοποιείται η επένδυση. Τρίτον, οι μεγάλες επιχειρήσεις που πραγματοποιούν επενδύσεις διαθέτουν συνήθως σημαντική διαπραγματευτική ισχύ έναντι των αρχών, γεγονός που ενδέχεται να οδηγήσει σε χορήγηση ενισχύσεων χωρίς τη δέουσα αιτιολόγηση. Τέλος, οι μεγάλες επιχειρήσεις είναι πιθανότερο να αποτελούν σημαντικούς παράγοντες στην οικεία αγορά και, επομένως, η επένδυση για την οποία χορηγείται η ενίσχυση μπορεί να προκαλέσει στρέβλωση στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές στην εσωτερική αγορά.
15. Δεδομένου ότι δεν θεωρείται πιθανό οι περιφερειακές ενισχύσεις σε μεγάλες επιχειρήσεις για τις επενδύσεις τους να λειτουργήσουν ως κίνητρο, δεν μπορούν να θεωρηθούν συμβατές με την εσωτερική αγορά βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης, εκτός εάν έχουν χορηγηθεί για αρχικές επενδύσεις που δημιουργούν νέες οικονομικές δραστηριότητες στις εν λόγω περιοχές⁽¹⁷⁾ ή για τη διαφοροποίηση των υφιστάμενων εγκαταστάσεων για παραγωγή νέων προϊόντων ή για νέες καινοτομίες στις διαδικασίες παραγωγής.
16. Οι περιφερειακές ενισχύσεις που στοχεύουν στη μείωση των τρεχουσών δαπανών μιας επιχείρησης αποτελούν ενισχύσεις λειτουργίας και δεν θεωρούνται συμβατές με την εσωτερική αγορά, εκτός εάν χορηγούνται με στόχο την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων ή των μονίμων προβλημάτων με τα οποία έρχονται αντιμέτωπες οι επιχειρήσεις σε μειονεκτούσες περιοχές. Οι ενισχύσεις λειτουργίας μπορούν να θεωρηθούν συμβατές εφόσον στοχεύουν στον μετριασμό ορισμένων ειδικών δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι ΜΜΕ σε ιδιαίτερα μειονεκτούσες περιοχές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) της Συνθήκης, ή στην αντιστάθμιση πρόσθετων δαπανών για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας σε εξόχως απόκεντρες περιφέρειες ή την πρόληψη ή την ανάσχεση της μείωσης του πληθυσμού σε πολύ αραιοκατοικημένες περιοχές.
17. Οι ενισχύσεις λειτουργίας που χορηγούνται σε επιχειρήσεις των οποίων η κύρια δραστηριότητα εμπίπτει στον τομέα ΙΑ «χρηματοπιστωτικές και ασφαλιστικές δραστηριότητες» της στατιστικής ταξινόμησης των οικονομικών δραστηριοτήτων⁽¹⁸⁾ της NACE αναθ. 2 ή σε επιχειρήσεις που εκτελούν ενδοομιλικές δραστηριότητες και των οποίων η κύρια δραστηριότητα εμπίπτει στις κλάσεις 70.10 «Δραστηριότητες κεντρικών γραφείων» ή 70.22 «Δραστηριότητες παροχής επιχειρηματικών συμβουλών και άλλων συμβουλών διαχείρισης» της NACE αναθ. 2, δεν πρόκειται να χαρακτηριστούν συμβατές με την εσωτερική αγορά.
18. Οι περιφερειακές ενισχύσεις δεν μπορούν να χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις, όπως ορίζεται για τους σκοπούς των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών από τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽¹⁹⁾, όπως τροποποιήθηκαν ή αντικαταστάθηκαν.
19. Κατά την αξιολόγηση περιφερειακών ενισχύσεων που χορηγούνται σε επιχείρηση για την οποία εκκρεμεί εντολή ανάκτησης ενισχύσεων κατόπιν προηγούμενης απόφασης της Επιτροπής, με την οποία μια ενίσχυση κηρύσσεται παράνομη και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη το ποσό της ενίσχυσης που απομένει να ανακτηθεί⁽²⁰⁾.

⁽¹⁷⁾ Βλ. παράγραφο 20 στοιχείο θ).

⁽¹⁸⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1893/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση της στατιστικής ταξινόμησης των οικονομικών δραστηριοτήτων NACE — αναθεώρηση 2 και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3037/90 του Συμβουλίου, καθώς και ορισμένων κανονισμών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικών με ειδικούς στατιστικούς τομείς (ΕΕ L 393 της 30.12.2006, σ. 1).

⁽¹⁹⁾ ΕΕ C 244 της 1.10.2004, σ. 2, όπως παρατάθηκε από τις ΕΕ C 156 της 9.7.2009, σ. 3, και ΕΕ C 296 της 2.10.2012, σ. 2. Όπως εξηγείται στην παράγραφο 20 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, δεδομένου ότι κινδυνεύει η ίδια η ύπαρξή της, μια προβληματική επιχείρηση δεν μπορεί να θεωρηθεί κατάλληλο όχημα για την προώθηση άλλων στόχων δημόσιας τάξης έως ότου διασφαλιστεί η βιωσιμότητά της.

⁽²⁰⁾ Βλέπε, ως προς αυτό, τις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-244/93 και T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Συλλογή 1995, σ. II-02265).

1.2. Ορισμοί

20. Για τους σκοπούς των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών, ισχύουν οι εξής ορισμοί:

α) ως περιοχές «α» νοούνται οι περιοχές εκείνες που καθορίζονται στον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) της Συνθήκης· ως περιοχές «γ» νοούνται οι περιοχές εκείνες που καθορίζονται στον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης·

β) ως «ένισχυση ad hoc» νοείται η ενίσχυση που δεν χορηγείται βάσει καθεστώτος ενισχύσεων·

γ) ως «προσαρμοσμένο ποσό ενίσχυσης» νοείται το ανώτατο επιτρεπόμενο ποσό ενίσχυσης για ένα μεγάλο επενδυτικό σχέδιο που υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο μαθηματικό τύπο:

$$\text{μέγιστο ποσό ενίσχυσης} = R \times (50 + 0,50 \times B + 0,34 \times C)$$

όπου: R είναι η μέγιστη ένταση ενίσχυσης που εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη περιοχή, εκτός της αυξημένης έντασης ενίσχυσης για τις ΜΜΕ. B είναι το μέρος των επιλέξιμων δαπανών μεταξύ 50 και 100 εκατομμυρίων ευρώ. C είναι το μέρος των επιλέξιμων δαπανών άνω των 100 εκατομμυρίων ευρώ·

δ) ως «ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης» νοείται η ημερομηνία κατά την οποία το κράτος μέλος ανέλαβε νομική δέσμευση να χορηγήσει την ενίσχυση, την οποία μπορεί κανείς να επικαλεσθεί ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων·

ε) ως «επιλέξιμες δαπάνες» νοούνται, για τους σκοπούς των επενδυτικών ενισχύσεων, τα υλικά και άυλα περιουσιακά στοιχεία τα οποία σχετίζονται με την αρχική επένδυση ή το μισθολογικό κόστος·

στ) ως «ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης» (AIE) νοείται η προεξοφλημένη αξία κάθε ενίσχυσης εκφραζόμενη ως ποσοστό προεξοφλημένης αξίας των επιλέξιμων δαπανών, όπως υπολογίζεται τη στιγμή της χορήγησης της ενίσχυσης βάσει του επιτοκίου αναφοράς που ισχύει τη δεδομένη ημερομηνία·

ζ) ως «μεμονωμένη ενίσχυση» νοείται η ενίσχυση που χορηγείται είτε στο πλαίσιο καθεστώτος είτε σε ad hoc βάση·

η) ως «αρχική επένδυση» νοείται:

α) η επένδυση σε άυλα και υλικά περιουσιακά στοιχεία σχετικά με:

— τη δημιουργία νέας εγκατάστασης,

— την επέκταση της παραγωγικής ικανότητας υφιστάμενης εγκατάστασης,

— τη διαφοροποίηση της παραγωγής υφιστάμενης εγκατάστασης σε προϊόντα που δεν παρήγαγε προηγουμένως η εγκατάσταση, ή

— τη θεμελιώδη αλλαγή στη συνολική παραγωγική διαδικασία υφιστάμενης εγκατάστασης· ή

β) η απόκτηση περιουσιακών στοιχείων που συνδέονται άμεσα με μια εγκατάσταση υπό την προϋπόθεση ότι η εγκατάσταση έχει κλείσει ή θα είχε κλείσει εάν δεν είχε αγορασθεί, και η οποία αγοράζεται από επενδυτή ο οποίος δεν συνδέεται με τον πωλητή. Η απλή εξαγορά των μετοχών μιας επιχείρησης δεν χαρακτηρίζεται ως αρχική επένδυση·

θ) ως «αρχική επένδυση υπέρ νέας δραστηριότητας» νοείται:

α) η επένδυση σε άυλα και υλικά περιουσιακά στοιχεία σχετικά με:

— τη δημιουργία νέας εγκατάστασης, ή

— τη διαφοροποίηση της δραστηριότητας μιας εγκατάστασης, υπό την προϋπόθεση ότι η νέα δραστηριότητα δεν είναι ίδια ή παρόμοια με τη δραστηριότητα που ασκείτο προηγουμένως στην εγκατάσταση· ή

β) η απόκτηση των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν σε μια εγκατάσταση που έχει κλείσει ή θα είχε κλείσει εάν δεν είχε αγορασθεί, και η οποία αγοράζεται από επενδυτή που δεν έχει σχέση με τον πωλητή, υπό την προϋπόθεση ότι η νέα δραστηριότητα που θα πραγματοποιείται χρησιμοποιώντας τα αποκτηθέντα περιουσιακά στοιχεία δεν είναι ίδια ή παρόμοια με τη δραστηριότητα που πραγματοποιούταν στην εγκατάσταση πριν από την αγορά·

ι) ως «άυλα περιουσιακά στοιχεία» νοούνται τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται με μεταφορά τεχνολογίας, όπως δικαιώματα ευρεσιτεχνίας, άδειες εκμετάλλευσης, τεχνογνωσία ή μη νομικά κατοχυρωμένες τεχνικές γνώσεις·

ια) ως «δημιουργία θέσεων απασχόλησης» νοείται η καθαρή αύξηση του αριθμού των εργαζόμενων που απασχολούνται στη συγκεκριμένη εγκατάσταση σε σύγκριση με τον μέσο όρο κατά τους 12 προηγούμενους μήνες, μετά την αφαίρεση από τον εμφανή αριθμό των θέσεων απασχόλησης που δημιουργήθηκαν τυχόν θέσεων απασχόλησης που καταργήθηκαν κατά τη διάρκεια εκείνης της περιόδου·

ιβ) ως «μεγάλο επενδυτικό σχέδιο» νοείται η αρχική επένδυση με επιλέξιμες δαπάνες άνω των 50 εκατομμυρίων ευρώ, υπολογιζόμενες με τις τιμές και τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που ισχύουν κατά τον χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης·

ιγ) ως «μέγιστες εντάσεις ενίσχυσης» νοούνται οι εντάσεις ενίσχυσης σε ΑΙΕ για μεγάλες επιχειρήσεις, όπως προβλέπονται στην υποενότητα 5.4 των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών και αντικατοπτρίζονται στον σχετικό χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων·

ιδ) ως «όριο κοινοποίησης» νοούνται τα ποσά ενίσχυσης που υπερβαίνουν τα όρια που καθορίζονται στον παρακάτω πίνακα:

Ένταση της ενίσχυσης	Όριο κοινοποίησης
10 %	7,5 εκατ. ευρώ
15 %	11,25 εκατ. ευρώ
25 %	18,75 εκατ. ευρώ
35 %	26,25 εκατ. ευρώ
50 %	37,5 εκατ. ευρώ

ιε) ως «αριθμός εργαζομένων» νοείται ο αριθμός των ετήσιων μονάδων εργασίας (EME), δηλαδή ο αριθμός των εργαζομένων πλήρους απασχόλησης που έχουν εργασθεί κατά τη διάρκεια ενός έτους. Τα άτομα που απασχολούνται υπό καθεστώς μερικής ή εποχιακής απασχόλησης υπολογίζονται ως κλάσμα των EME·

- ιστ) ως «εξόχως απόκεντρες περιοχές» νοούνται οι περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 349 της Συνθήκης ⁽²¹⁾.
- ιζ) ως «ενισχύσεις λειτουργίας» νοούνται οι ενισχύσεις που στοχεύουν στη μείωση των τρεχουσών δαπανών μιας επιχείρησης που δεν σχετίζονται με την αρχική επένδυση. Σε αυτές περιλαμβάνονται κατηγορίες δαπανών όπως οι δαπάνες προσωπικού, υλικών, υπηρεσιών που ανατίθενται σε τρίτους, επικοινωνίας, ενέργειας, συντήρησης, μισθωμάτων, διοίκησης κ.λπ., αλλά δεν περιλαμβάνονται αποσβέσεις και έξοδα χρηματοδότησης εφόσον αυτά έχουν περιληφθεί στις επιλέξιμες δαπάνες κατά τη χορήγηση της περιφερειακής επενδυτικής ενίσχυσης.
- ιη) ως «χάρτης περιφερειακών ενισχύσεων» νοείται ο κατάλογος των περιοχών που έχουν οριστεί από ένα κράτος μέλος σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές και έχουν λάβει την έγκριση της Επιτροπής.
- ιθ) ως «η ίδια ή παρόμοια δραστηριότητα» νοείται δραστηριότητα που υπάγεται στην ίδια κατηγορία (τετραψήφιος αριθμητικός κωδικός) της στατιστικής ταξινόμησης των οικονομικών δραστηριοτήτων NACE αναθ. 2.
- κ) ως «ενιαίο επενδυτικό σχέδιο» νοείται κάθε αρχική επένδυση στην οποία προβαίνει ο ίδιος δικαιούχος (σε επίπεδο ομίλου) σε περίοδο τριών ετών από την ημερομηνία έναρξης των εργασιών για άλλη ενισχυόμενη επένδυση στην ίδια περιφέρεια NUTS 3.
- κα) ως «ΜΜΕ» νοούνται οι επιχειρήσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στη σύσταση της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003 σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων ⁽²²⁾.
- κβ) ως «έναρξη των εργασιών» νοείται είτε η έναρξη των κατασκευαστικών εργασιών για την επένδυση είτε η πρώτη επίσημη δέσμευση της επιχείρησης για την παραγωγή εξοπλισμού ή άλλη δέσμευση που καθιστά την επένδυση μη αναστρέψιμη, ανάλογα με το ποια ενέργεια λαμβάνει χώρα πρώτη χρονικά. Η αγορά γης και οι προπαρασκευαστικές εργασίες, όπως η απόκτηση αδειών και η διεξαγωγή προκαταρκτικών μελετών σκοπιμότητας, δεν θεωρούνται έναρξη των εργασιών. Για τις εξαγορές, ως «έναρξη των εργασιών» νοείται η στιγμή απόκτησης των περιουσιακών στοιχείων που συνδέονται άμεσα με την αποκτηθείσα εγκατάσταση.
- κγ) ως «αραιοκατοικημένες περιοχές» νοούνται οι περιοχές που ορίζονται από τα οικεία κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 161 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών.
- κδ) ως «υλικά περιουσιακά στοιχεία» νοούνται τα περιουσιακά στοιχεία, όπως η γη, τα κτίρια και η μονάδα παραγωγής, τα μηχανήματα και ο εξοπλισμός.
- κε) ως «πολύ αραιοκατοικημένες περιοχές» νοούνται οι περιφέρειες NUTS 2 με λιγότερους από 8 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο (με βάση τα στοιχεία της Eurostat για την πυκνότητα του πληθυσμού για το 2010) ή τα μέρη των περιφερειών NUTS 2 που έχει καθορίσει το οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 162 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών.

⁽²¹⁾ Επί του παρόντος: Γουαδελούπη, Γαλλική Γουιάνα, Μαρτινίκα, Ρεϋνιόν, Άγιος Μαρτίνος, Αζόρες, Μαδέρα και Κανάρια Νησιά. Σύμφωνα με την απόφαση 2010/718/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με την τροποποίηση του ευρωπαϊκού καθεστώτος της νήσου του Αγίου Βαρθολομαίου (ΕΕ L 325 της 9.12.2010, σ. 4), από την 1η Ιανουαρίου 2012, ο Άγιος Βαρθολομαίος έπαυσε να αποτελεί εξόχως απόκεντρη περιφέρεια και έγινε υπερπόντια χώρα ή έδαφος όπως αναφέρεται στο τέταρτο μέρος της Συνθήκης. Σύμφωνα με την απόφαση 2012/419/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2012, σχετικά με την τροποποίηση του καθεστώτος της Μαγιότ έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 204 της 31.7.2012, σ. 131), από την 1η Ιανουαρίου 2014, η Μαγιότ παύει να είναι υπερπόντια χώρα ή έδαφος και γίνεται εξόχως απόκεντρη περιφέρεια.

⁽²²⁾ ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36.

κστ) ως «μισθολογικές δαπάνες» νοείται το συνολικό ποσό που πράγματι επιβαρύνει τον δικαιούχο της ενίσχυσης όσον αφορά τις σχετικές θέσεις απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων των ακαθάριστων αποδοχών προ φόρων και των υποχρεωτικών εισφορών, όπως εκείνες που αφορούν την κοινωνική ασφάλιση, τις δαπάνες παιδικής μέριμνας και φροντίδας γονέων στη διάρκεια μιας καθορισμένης χρονικής περιόδου.

2. ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΜΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

21. Κατ' αρχήν, τα κράτη μέλη οφείλουν να κοινοποιούν περιφερειακές ενισχύσεις σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 ⁽²³⁾ της Συνθήκης, με την εξαίρεση των μέτρων που πληρούν τους όρους που καθορίζονται στον κανονισμό απαλλαγής κατά κατηγορία που εκδόθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1998, για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων (εξουσιοδοτικός κανονισμός) ⁽²⁴⁾.
22. Η Επιτροπή θα εφαρμόζει τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές στα κοινοποιηθέντα περιφερειακά καθεστώτα ενισχύσεων και τις μεμονωμένες ενισχύσεις.
23. Οι μεμονωμένες ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει κοινοποιηθέντος καθεστώτος εξακολουθούν να υπόκεινται σε υποχρέωση κοινοποίησης βάσει του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης, εάν η ενίσχυση από κάθε πηγή υπερβαίνει το όριο κοινοποίησης ⁽²⁵⁾ ή εάν χορηγείται σε δικαιούχο που έχει διακόψει την ίδια ή παρόμοια δραστηριότητα εντός του ΕΟΧ δύο έτη πριν από την ημερομηνία της αίτησης για χορήγηση ενίσχυσης ή στην περίπτωση που κατά τη στιγμή υποβολής της αίτησης για ενίσχυση προτίθεται να διακόψει τη δραστηριότητα αυτή εντός περιόδου δύο ετών από την ολοκλήρωση της προς επιδότηση επένδυσης.
24. Οι επενδυτικές ενισχύσεις που χορηγούνται σε μεγάλη επιχείρηση για τη διαφοροποίηση υφιστάμενης εγκατάστασης σε περιοχή «γ» για την παραγωγή νέων προϊόντων εξακολουθούν να υπόκεινται σε υποχρέωση κοινοποίησης βάσει του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

3. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

3.1. Κοινές αρχές αξιολόγησης

25. Για την αξιολόγηση του κατά πόσον ένα κοινοποιηθέν μέτρο ενίσχυσης μπορεί να θεωρηθεί συμβατό με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή αναλύει κατά πόσον ο σχεδιασμός του μέτρου ενίσχυσης διασφαλίζει ότι ο θετικός αντίκτυπος της ενίσχυσης για την επίτευξη ενός στόχου κοινού ενδιαφέροντος υπερβαίνει τις αρνητικές επιπτώσεις που ενδέχεται να επιφέρει στις συναλλαγές και τον ανταγωνισμό.
26. Η ανακοίνωση σχετικά με τον εκσυγχρονισμό των κρατικών ενισχύσεων, της 8ης Μαΐου 2012, ζητούσε τον εντοπισμό και τον καθορισμό των κοινών αρχών που ισχύουν για την αξιολόγηση της συμβατότητας όλων των μέτρων ενίσχυσης που θέτει σε εφαρμογή η Επιτροπή. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι ένα μέτρο ενίσχυσης είναι συμβατό με τη Συνθήκη μόνον εφόσον πληροί καθένα από τα ακόλουθα κριτήρια αξιολόγησης:
  - α) συμβολή στην επίτευξη ενός σαφώς καθορισμένου στόχου κοινού ενδιαφέροντος: ένα μέτρο κρατικής ενίσχυσης πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη ενός στόχου κοινού ενδιαφέροντος σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης (ενότητα 3.2)·
  - β) ανάγκη για κρατική παρέμβαση: ένα μέτρο κρατικής ενίσχυσης θα πρέπει να στοχεύει σε καταστάσεις όπου η ενίσχυση μπορεί να φέρει ουσιαστική βελτίωση την οποία δεν δύναται να επιτύχει η ίδια η αγορά, για παράδειγμα επανορθώνοντας μια ανεπάρκεια της αγοράς ή αντιμετωπίζοντας κάποιο πρόβλημα σχετικά με τα ίδια κεφάλαια ή την συνοχή (ενότητα 3.3)·

⁽²³⁾ Η Επιτροπή προτίθεται να απαλλάξει από την υποχρέωση γνωστοποίησης τις ενισχύσεις ad hoc για υποδομές που πληρούν τα κριτήρια συμβατότητας του γενικού κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία, παρά το γεγονός ότι δεν χορηγούνται ως μέρος ενός καθεστώτος.

⁽²⁴⁾ ΕΕ L 142 της 14.5.1998, σ. 1.

⁽²⁵⁾ Βλ. παράγραφο 20 στοιχείο ιδ).

- γ) καταλληλότητα του μέτρου ενίσχυσης: το προτεινόμενο μέτρο ενίσχυσης πρέπει να αποτελεί κατάλληλο μέσο πολιτικής για την επίτευξη του στόχου κοινού ενδιαφέροντος (ενότητα 3.4).
- δ) δημιουργία κινήτρων: η ενίσχυση πρέπει να μεταβάλλει τη συμπεριφορά της (των) οικείας(-ων) επιχείρησης(-ων) κατά τέτοιο τρόπο ώστε να επιδίδεται σε πρόσθετες δραστηριότητες που δεν θα πραγματοποιούσε χωρίς την ενίσχυση ή τις οποίες θα πραγματοποιούσε με περιορισμένο ή διαφορετικό τρόπο ή σε διαφορετική τοποθεσία (ενότητα 3.5).
- ε) αναλογικότητα της ενίσχυσης (ενίσχυση στον ελάχιστο απαραίτητο βαθμό): το ποσό της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο για να δοθεί ώθηση σε πρόσθετες επενδύσεις ή δραστηριότητες στην οικεία περιοχή (ενότητα 3.6).
- στ) αποφυγή αδικαιολόγητων αρνητικών επιπτώσεων στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών: οι αρνητικές επιπτώσεις της ενίσχυσης πρέπει να είναι επαρκώς περιορισμένες ώστε η συνολική στάθμιση του μέτρου να είναι θετική (ενότητα 3.7).
- ζ) διαφάνεια της ενίσχυσης: τα κράτη μέλη, η Επιτροπή, οι οικονομικοί φορείς και το κοινό πρέπει να διαθέτουν εύκολη πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πράξεις και τις συναφείς πληροφορίες που αφορούν την ενίσχυση που χορηγήθηκε στο πλαίσιο αυτών (ενότητα 3.8).
27. Η συνολική στάθμιση ορισμένων κατηγοριών καθεστώτων μπορεί επίσης να υπόκειται σε απαίτηση εκ των υστέρων αξιολόγησης, όπως περιγράφεται στην ενότητα 4 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η Επιτροπή δύναται να περιορίσει τη διάρκεια των εν λόγω καθεστώτων (συνήθως σε τέσσερα έτη ή λιγότερο), με δυνατότητα εκ νέου κοινοποίησης της παράτασής τους στη συνέχεια.
28. Εάν ένα μέτρο κρατικής ενίσχυσης ή οι όροι που το συνοδεύουν (συμπεριλαμβανομένης της μεθόδου χρηματοδότησης όταν αυτή αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του μέτρου κρατικής ενίσχυσης) επιφέρουν μη διαχωρίσιμη παραβίαση του ενωσιακού δικαίου, η ενίσχυση δεν μπορεί να κηρυχθεί συμβατή με την εσωτερική αγορά ⁽²⁶⁾.
29. Κατά την αξιολόγηση της συμβατότητας μιας μεμονωμένης ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε διαδικασία λόγω παραβάσεως των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης η οποία ενδέχεται να αφορά τον δικαιούχο της ενίσχυσης και να είναι σχετική με την αξιολόγησή της σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης ⁽²⁷⁾.
- 3.2. Συμβολή στην επίτευξη ενός κοινού στόχου**
30. Πρωταρχικός στόχος των περιφερειακών ενισχύσεων είναι να μειωθεί το χάσμα της ανάπτυξης μεταξύ των διαφόρων περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μέσω των στόχων της για δίκαιη μεταχείριση ή συνοχή οι περιφερειακές ενισχύσεις μπορούν να συμβάλουν στην επίτευξη της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» με την επίτευξη μιας βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης.
- 3.2.1. Καθεστάτα επενδυτικών ενισχύσεων**
31. Τα καθεστάτα περιφερειακών ενισχύσεων θα πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος μιας περιφερειακής αναπτυξιακής στρατηγικής, με σαφώς προσδιορισμένους στόχους και θα πρέπει να συνάδουν και να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων αυτών.
32. Τούτο ισχύει ιδίως για τα μέτρα που εφαρμόζονται σύμφωνα με τις περιφερειακές στρατηγικές ανάπτυξης που καθορίζονται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, του Ταμείου Συνοχής, του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας με σκοπό να συμβάλουν στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020».

⁽²⁶⁾ Βλ. για παράδειγμα υπόθεση C-156/98, Γερμανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. I-6857), σκέψη 78, και υπόθεση C-333/07 Régie Networks κατά Rhone Alpes Bourgogne (Συλλογή 2008, σ. I-10807), σκέψεις 94 έως 116.

⁽²⁷⁾ Βλ. υπόθεση C-225/91 Matra κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-3203, σκέψη 42.

33. Για καθεστώτα ενίσχυσης εκτός επιχειρησιακού προγράμματος το οποίο χρηματοδοτείται από τα ταμεία της πολιτικής συνοχής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποδείξουν ότι το μέτρο είναι συναφές και συμβάλλει στη στρατηγική ανάπτυξης της οικείας περιοχής. Προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να βασίζονται σε αξιολογήσεις προηγούμενων καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων, εκτιμήσεις επιπτώσεων που διενεργούνται από τις αρχές χορήγησης ή γνώμες εμπειρογνομόνων. Για να διασφαλιστεί ότι το καθεστώς ενισχύσεων συμβάλλει στην ανάπτυξη της στρατηγικής αυτής, θα πρέπει να περιλαμβάνει ένα σύστημα που θα επιτρέπει στις χορηγούσες αρχές να καθορίζουν τα επενδυτικά σχέδια προτεραιότητας και να τα επιλέγουν ανάλογα με τους στόχους του καθεστώτος (π.χ. με βάση την προσέγγιση της επίσημης βαθμολόγησης) ⁽²⁸⁾.
34. Τα καθεστώτα περιφερειακών ενισχύσεων μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή σε περιοχές «α» με στόχο την υποστήριξη αρχικών επενδύσεων που έχουν πραγματοποιήσει οι ΜΜΕ ή οι μεγάλες επιχειρήσεις. Στις περιοχές «γ» υπάρχει δυνατότητα εφαρμογής των καθεστώτων ενισχύσεων για την υποστήριξη αρχικών επενδύσεων που έχουν πραγματοποιήσει ΜΜΕ και αρχικών επενδύσεων για νέες δραστηριότητες μεγάλων επιχειρήσεων.
35. Κατά τη χορήγηση ενίσχυσης σε μεμονωμένα επενδυτικά σχέδια στο πλαίσιο καθεστώτος, η χορηγούσα αρχή πρέπει να επιβεβαιώνει ότι το επιλεγέν σχέδιο θα συμβάλει στην επίτευξη του στόχου του καθεστώτος και, κατά συνέπεια, στην αναπτυξιακή στρατηγική της οικείας περιοχής. Για τον σκοπό αυτό, το κράτος μέλος μπορεί να βασιστεί στις πληροφορίες που παρέχει ο αιτών την ενίσχυση στο προσαρτημένο στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές έντυπο, στο οποίο πρέπει να περιγράφονται οι θετικές συνέπειες των επενδύσεων στην οικεία περιοχή ⁽²⁹⁾.
36. Για να διασφαλιστεί ότι η επένδυση συμβάλλει πραγματικά και βιώσιμα στην ανάπτυξη της οικείας περιοχής, η επένδυση πρέπει να διατηρηθεί στην εν λόγω περιοχή για τουλάχιστον πέντε έτη ή τρία έτη για τις ΜΜΕ μετά την ολοκλήρωσή της ⁽³⁰⁾.
37. Εάν η ενίσχυση υπολογίζεται βάσει των μισθολογικών δαπανών, οι θέσεις πρέπει να καλυφθούν εντός τριών ετών από την ολοκλήρωση των εργασιών. Κάθε θέση εργασίας που δημιουργείται μέσω της επένδυσης πρέπει να διατηρείται στην οικεία περιοχή για περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία η θέση καλύφθηκε για πρώτη φορά. Όσον αφορά επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν από όλες τις ΜΜΕ, τα κράτη μέλη μπορούν να μειώσουν την πενταετή περίοδο που ισχύει για τη διατήρηση μιας επένδυσης ή θέσεων εργασίας σε τουλάχιστον τρία έτη.
38. Για να διασφαλίζεται ότι η επένδυση είναι βιώσιμη, το κράτος μέλος πρέπει να εξασφαλίζει ότι ο δικαιούχος συνεισφέρει τουλάχιστον το 25 % ⁽³¹⁾ των επιλέξιμων δαπανών, είτε μέσω ιδίων πόρων του είτε μέσω εξωτερικής χρηματοδότησης με μορφή που δεν περιέχει στοιχεία δημόσιας χρηματοδοτικής ενίσχυσης ⁽³²⁾.
39. Για να αποφευχθούν οι επιζήμιες επιπτώσεις των μέτρων κρατικής ενίσχυσης στο περιβάλλον, τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς την ενωσιακή περιβαλλοντική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της ανάγκης για διενέργεια εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων οσάκις τούτο απαιτείται εκ του νόμου και εξασφάλισης όλων των σχετικών αδειών.

⁽²⁸⁾ Για τις υποδομές ευρυζωνικών δικτύων ο αποδέκτης της ενίσχυσης πρέπει να επιλεγεί μετά από διαγωνισμό σύμφωνα με την παράγραφο 78 στοιχεία γ) και δ) των κατευθυντήριων γραμμών για τα ευρυζωνικά δίκτυα (βλ. υποσημείωση 15).

⁽²⁹⁾ Βλ. παράρτημα V των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών.

⁽³⁰⁾ Η υποχρέωση διατήρησης της επένδυσης στην οικεία περιοχή τουλάχιστον για περίοδο 5 ετών (3 έτη για τις ΜΜΕ) δεν θα πρέπει να εμποδίζει την αντικατάσταση μονάδας παραγωγής ή εξοπλισμού που έχει καταστεί απαρχαιωμένος ή έχει υποστεί βλάβη εντός της περιόδου αυτής, υπό την προϋπόθεση ότι η οικονομική δραστηριότητα διατηρείται στην οικεία περιοχή για την ελάχιστη απαιτούμενη περίοδο. Ωστόσο, οι περιφερειακές ενισχύσεις δεν μπορούν να χορηγούνται για αντικατάσταση μονάδας παραγωγής ή εξοπλισμού.

⁽³¹⁾ Η απαίτηση ίδιας συνεισφοράς κατά 25 % που αναφέρεται στην παράγραφο 38 δεν ισχύει για τις επενδυτικές ενισχύσεις που χορηγούνται για επενδύσεις στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, όπου η μέγιστη ένταση ενισχύσεων μπορεί να υπερβεί το 75 % του ΑΙΕ και να ανέλθει μέχρι και στο 90 % για τις ΜΜΕ σύμφωνα με την παράγραφο 173 των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών.

⁽³²⁾ Τούτο δεν ισχύει, για παράδειγμα για επιδοτούμενα δάνεια, τα κρατικά δάνεια μετοχικού κεφαλαίου ή τις κρατικές συμμετοχές που δεν τηρούν τις αρχές της οικονομίας της αγοράς, για τις εγγυήσεις που περιέχουν στοιχεία κρατικής ενίσχυσης καθώς και για τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του κανόνα de minimis.

3.2.2. Κοινοποιηθείσες μεμονωμένες επενδυτικές ενισχύσεις

40. Για να αποδειχθεί η συνεισφορά σε περιφερειακό επίπεδο των μεμονωμένων επενδυτικών ενισχύσεων που έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν πληθώρα δεικτών, όπως εκείνους που αναφέρονται κατωτέρω, οι οποίοι μπορεί να έχουν άμεσο (π.χ. άμεσα δημιουργούμενες θέσεις απασχόλησης) και έμμεσο (π.χ. τοπική καινοτομία) χαρακτήρα:
- α) Ο αριθμός των δημιουργούμενων, μέσω της επένδυσης, άμεσων θέσεων απασχόλησης αποτελεί σημαντική ένδειξη της συνεισφοράς στην περιφερειακή ανάπτυξη. Η ποιότητα των δημιουργούμενων θέσεων απασχόλησης και το απαιτούμενο επίπεδο δεξιοτήτων πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη.
  - β) Ένας ακόμη μεγαλύτερος αριθμός θέσεων απασχόλησης μπορεί να δημιουργηθεί στο τοπικό δίκτυο (υπο-) προμηθευτών και να συμβάλει στην καλύτερη ένταξη της επένδυσης στην εκάστοτε περιφέρεια, καθώς και να εξασφαλίσει ευρύτερα δευτερογενή αποτελέσματα. Ο αριθμός των δημιουργούμενων έμμεσων θέσεων απασχόλησης θα πρέπει, συνεπώς, να λαμβάνεται επίσης υπόψη.
  - γ) Η δέσμευση του δικαιούχου να αναλάβει ευρείας κλίμακας εκπαιδευτικές δραστηριότητες για τη βελτίωση των δεξιοτήτων (γενικών και ειδικών) του προσωπικού που απασχολεί πρέπει να θεωρείται στοιχείο το οποίο συμβάλλει στην περιφερειακή ανάπτυξη. Έμφαση θα δίδεται επίσης στη χορήγηση περιόδων πρακτικής άσκησης και μαθητείας, ειδικά σε νέους και στην εκπαίδευση που βελτιώνει τις γνώσεις και τις δυνατότητες απασχόλησης εργαζομένων εκτός της επιχείρησης. Γενική ή ειδική εκπαίδευση για την οποία έχουν εγκριθεί εκπαιδευτικές ενισχύσεις δεν θα λαμβάνεται ως θετική επίπτωση των περιφερειακών ενισχύσεων, ούτως ώστε να μην γίνεται διπλή καταμέτρηση.
  - δ) Εξωτερικές οικονομίες κλίμακας ή άλλα οφέλη από πλευράς περιφερειακής ανάπτυξης μπορεί να προκύψουν λόγω γεωγραφικής εγγύτητας (δημιουργία συστάδων επιχειρήσεων). Η δημιουργία συστάδων από επιχειρήσεις του ίδιου κλάδου επιτρέπει στις επιμέρους μονάδες παραγωγής να ειδικευθούν περισσότερο, γεγονός που οδηγεί σε μεγαλύτερη αποδοτικότητα. Ωστόσο, η σημασία του δείκτη αυτού για τον καθορισμό της συμβολής στην περιφερειακή ανάπτυξη εξαρτάται από την πορεία της ανάπτυξης της συστάδας των επιχειρήσεων.
  - ε) Οι επενδύσεις συνιστούν ένα σύνολο τεχνικών γνώσεων που μπορεί να αποτελέσει πηγή σημαντικής μεταφοράς τεχνολογίας (διάχυση γνώσεων). Οι επενδύσεις που λαμβάνουν χώρα σε κλάδους εντάσεως τεχνολογίας είναι πιθανότερο να συνεπάγονται τη μεταφορά τεχνολογίας στην αποδέκτρια περιφέρεια. Ο βαθμός διάδοσης γνώσεων, καθώς και το αντικείμενο το οποίο αφορά αποτελούν επίσης σημαντικά στοιχεία.
  - στ) Μπορεί επίσης να ληφθεί υπόψη η συμβολή των σχεδίων στην ικανότητα της περιφέρειας να δημιουργήσει νέες τεχνολογίες μέσω τοπικής καινοτομίας. Η συνεργασία της νέας μονάδας παραγωγής με τοπικά ιδρύματα ανώτερης εκπαίδευσης μπορεί επίσης να θεωρηθεί θετικό στοιχείο.
  - ζ) Η διάρκεια της επένδυσης και το ενδεχόμενο πραγματοποίησης άλλων συναφών επενδύσεων στο μέλλον αποτελούν ένδειξη της μονιμότερης δέσμευσης μιας επιχείρησης στην εκάστοτε οικεία περιφέρεια.
41. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ανατρέχουν στο επιχειρηματικό πρόγραμμα του δικαιούχου της ενίσχυσης το οποίο ενδέχεται να παρέχει πληροφορίες ως προς τον αριθμό των δημιουργούμενων θέσεων απασχόλησης, τους καταβαλλόμενους μισθούς (αύξηση του πλούτου των νοικοκυριών ως δευτερογενές αποτέλεσμα), τον όγκο αγορών από τοπικούς παραγωγούς, τον κύκλο εργασιών που παράγει η επένδυση και ωφελεί, ενδεχομένως, την περιφέρεια λόγω επιπρόσθετων φορολογικών εσόδων.
42. Όσον αφορά τις ενισχύσεις ad hoc ⁽³³⁾, το κράτος μέλος πρέπει να αποδεικνύει, εκτός από τις απαιτήσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 35 έως 39, ότι το σχέδιο είναι συνεπές με την αναπτυξιακή στρατηγική και συμβάλλει προς την επίτευξη της στην οικεία περιοχή.

⁽³³⁾ Οι ενισχύσεις ad hoc υπόκεινται στις ίδιες απαιτήσεις με τις μεμονωμένες ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει καθεστώτος, εκτός εάν αναφέρεται διαφορετικά.

3.2.3. Καθεστώτα ενισχύσεων λειτουργίας

43. Τα καθεστώτα ενισχύσεων λειτουργίας θα προωθήσουν την ανάπτυξη των μειονεκτουσών περιοχών μόνον εφόσον οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι περιοχές αυτές είναι σαφώς καθορισμένες εκ των προτέρων. Τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν όσον αφορά την προσέλκυση ή τη διατήρηση της οικονομικής δραστηριότητας ενδέχεται να είναι τόσο σοβαρά ή μόνιμα ώστε οι επενδυτικές ενισχύσεις να μην είναι επαρκείς από μόνες τους για να επιτρέψουν την ανάπτυξη των εν λόγω περιοχών.
44. Σε ό,τι αφορά τη μείωση ορισμένων ειδικών δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι ΜΜΕ στις περιοχές «α», τα οικεία κράτη μέλη πρέπει να αποδεικνύουν την ύπαρξη και τη σημασία των εν λόγω ειδικών δυσκολιών, καθώς επίσης και την αναγκαιότητα εφαρμογής καθεστώτος ενισχύσεων λειτουργίας, διότι οι εν λόγω ειδικές δυσκολίες δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν με επενδυτικές ενισχύσεις.
45. Σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις λειτουργίας για την αντιστάθμιση ορισμένων πρόσθετων δαπανών στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, τα μόνιμα προβλήματα που λειτουργούν ανασταλτικά ως προς την ανάπτυξη των εξόχως απόκεντρων περιφερειών καθορίζονται στο άρθρο 349 της Συνθήκης και περιλαμβάνουν την απομόνωση, τον νησιωτικό χαρακτήρα, τη μικρή έκταση, τη δύσκολη μορφολογία του εδάφους και το κλίμα, καθώς και την οικονομική εξάρτηση από λίγα προϊόντα. Ωστόσο, το οικείο κράτος μέλος πρέπει να προσδιορίσει τις ειδικές πρόσθετες δαπάνες σχετικά με τα εν λόγω μόνιμα προβλήματα, τις οποίες πρόκειται να αντισταθμίσει το καθεστώς ενισχύσεων λειτουργίας.
46. Σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις λειτουργίας για την πρόληψη ή την ανασχεση της μείωσης του πληθυσμού σε πολύ αραιοκατοικημένες περιοχές, το οικείο κράτος μέλος πρέπει να αποδείξει τον κίνδυνο μείωσης του πληθυσμού στην οικεία περιοχή στην περίπτωση μη χορήγησης ενίσχυσης λειτουργίας.

3.3. Ανάγκη για κρατική παρέμβαση

47. Για να εκτιμηθεί εάν μια κρατική ενίσχυση είναι απαραίτητη για την επίτευξη του στόχου κοινού ενδιαφέροντος είναι αναγκαίο να έχει προηγηθεί διάγνωση του προβλήματος που χρήζει αντιμετώπισης. Η κρατική ενίσχυση θα πρέπει να στοχεύει σε καταστάσεις όπου η ενίσχυση μπορεί να φέρει ουσιαστική βελτίωση την οποία δεν δύναται να επιτύχει η αγορά. Αυτό ισχύει ιδίως σε περίπτωση στενότητας δημόσιων πόρων.
48. Πράγματι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις τα μέτρα κρατικών ενισχύσεων μπορούν να διορθώσουν αδυναμίες της αγοράς, συμβάλλοντας έτσι στην αποτελεσματική λειτουργία των αγορών και ενισχύοντας την ανταγωνιστικότητα. Επιπλέον, στις περιπτώσεις που οι αγορές παρέχουν θετικά αποτελέσματα τα οποία όμως δεν κρίνονται ικανοποιητικά από την άποψη της κοινωνικής ισοτήτας και της πολιτικής συνοχής, οι κρατικές ενισχύσεις μπορούν να συμβάλουν στην επίτευξη περισσότερο επιθυμητών και δίκαιων αποτελεσμάτων στην αγορά.
49. Σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις που χορηγούνται για την ανάπτυξη περιοχών που περιλαμβάνονται στον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στην ενότητα 5 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, η Επιτροπή κρίνει ότι η αγορά δεν επιτυγχάνει τους σκοπούμενους στόχους συνοχής που προβλέπονται στη Συνθήκη χωρίς κρατική παρέμβαση. Συνεπώς, οι ενισχύσεις που χορηγούνται στις περιοχές αυτές θα πρέπει να θεωρούνται συμβατές με την εσωτερική αγορά βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της Συνθήκης.

3.4. Καταλληλότητα των περιφερειακών ενισχύσεων

50. Το κοινοποιηθέν μέτρο ενίσχυσης πρέπει να αποτελεί κατάλληλο μέσο πολιτικής για την αντιμετώπιση του εκάστοτε στόχου πολιτικής. Ένα μέτρο ενίσχυσης δεν θα θεωρείται συμβατό, σε περίπτωση κατά την οποία η ίδια θετική συμβολή στην περιφερειακή ανάπτυξη δύναται να επιτευχθεί με άλλα λιγότερο στρεβλωτικά μέσα πολιτικής ή μέσα ενίσχυσης.

3.4.1. Καταλληλότητα μεταξύ εναλλακτικών μέσων πολιτικής

3.4.1.1. Καθεστώτα επενδυτικών ενισχύσεων

51. Οι περιφερειακές επενδυτικές ενισχύσεις δεν συνιστούν το μοναδικό μέσο πολιτικής που διαθέτουν τα κράτη μέλη για να υποστηρίξουν τις επενδύσεις και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης σε μειονεκτούσες περιοχές. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν άλλα μέτρα, όπως η ανάπτυξη υποδομών, η ενίσχυση της ποιότητας της εκπαίδευσης και της κατάρτισης ή βελτιώσεις στο επιχειρηματικό περιβάλλον.

52. Τα κράτη μέλη πρέπει να επισημαίνουν τον λόγο για τον οποίο οι περιφερειακές ενισχύσεις αποτελούν το κατάλληλο μέσο για την αντιμετώπιση του κοινού στόχου της δίκαιης μεταχείρισης ή της συνοχής όταν θεσπίζουν καθεστώς εκτός επιχειρησιακού προγράμματος που χρηματοδοτείται από τα ταμεία συνοχής.
53. Εάν ένα κράτος μέλος αποφασίσει να θέσει σε εφαρμογή ένα καθεστώς τομεακών ενισχύσεων εκτός επιχειρησιακού προγράμματος που χρηματοδοτείται από τα ταμεία της Ένωσης που αναφέρονται στην παράγραφο 32 ανωτέρω, πρέπει να αποδείξει τα πλεονεκτήματα ενός τέτοιου μέσου σε σύγκριση με ένα πολυτομεακό καθεστώς ή άλλες επιλογές πολιτικής.
54. Η Επιτροπή θα λαμβάνει ιδίως υπόψη τυχόν εκτιμήσεις των επιπτώσεων του προτεινόμενου καθεστώτος ενίσχυσης που ενδέχεται να της διαθέσει το κράτος μέλος. Ομοίως, για την εκτίμηση της καταλληλότητας του προτεινόμενου καθεστώτος μπορεί να ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα των εκ των υστέρων αξιολογήσεων, όπως περιγράφονται στην ενότητα 4.

3.4.1.2. Μειονωμένες επενδυτικές ενισχύσεις

55. Όσον αφορά τις ενισχύσεις *ad hoc*, το κράτος μέλος πρέπει να αποδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο η εν λόγω ενίσχυση διασφαλίζει καλύτερα την ανάπτυξη της οικείας περιοχής από ό,τι μια ενίσχυση στο πλαίσιο ενός καθεστώτος ή άλλοι τύποι μέτρων.

3.4.1.3. Καθεστώτα ενισχύσεων λειτουργίας

56. Το κράτος μέλος πρέπει να αποδεικνύει ότι η ενίσχυση είναι κατάλληλη για την επίτευξη του στόχου του καθεστώτος σχετικά με τα προβλήματα που αποσκοπεί να αντιμετωπίσει η ενίσχυση. Για να αποδείξει ότι η ενίσχυση είναι κατάλληλη, το κράτος μέλος δύναται να υπολογίζει εκ των προτέρων το ποσό της ενίσχυσης ως ένα κατ' αποκοπή ποσό που καλύπτει το αναμενόμενο πρόσθετο κόστος κατά τη διάρκεια δεδομένης χρονικής περιόδου, με στόχο την παροχή κινήτρων στις επιχειρήσεις προκειμένου να περιορίσουν το κόστος και να αναπτύξουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα με αποτελεσματικότερο τρόπο σε μακροπρόθεσμο επίπεδο ⁽³⁴⁾.

3.4.2. Καταλληλότητα μεταξύ εναλλακτικών μέσων ενισχύσεων

57. Οι περιφερειακές ενισχύσεις μπορούν να χορηγούνται σε διάφορες μορφές. Το κράτος μέλος θα πρέπει ωστόσο να εξασφαλίζει ότι η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή που είναι πιθανόν να προκαλέσει τις λιγότερες στρεβλώσεις του εμπορίου και του ανταγωνισμού. Στο πλαίσιο αυτό, εάν η ενίσχυση χορηγείται σε μορφές που παρέχουν άμεσο περιουσιακό όφελος (για παράδειγμα άμεσες επιχορηγήσεις, απαλλαγές ή μειώσεις φόρων, εισφορών κοινωνικής ασφάλισης ή άλλων υποχρεωτικών επιβαρύνσεων, ή παροχή γης, αγαθών ή υπηρεσιών σε ευνοϊκές τιμές κ.λπ.), το κράτος μέλος πρέπει να αποδείξει τον λόγο για τον οποίο δεν είναι κατάλληλες άλλες δυνητικά λιγότερο στρεβλωτικές μορφές ενισχύσεων, όπως επιστροφές προκαταβολές ή μορφές ενίσχυσης που βασίζονται σε χρεωστικούς ή συμμετοχικούς τίτλους (για παράδειγμα δάνεια με χαμηλό επιτόκιο ή επιδοτήσεις επιτοκίου, κρατικές εγγυήσεις, αγορά μετοχών ή εναλλακτική παροχή κεφαλαίων υπό ευνοϊκούς όρους).
58. Για καθεστώτα ενισχύσεων που υλοποιούν τους στόχους και τις προτεραιότητες επιχειρησιακών προγραμμάτων, το χρηματοδοτικό μέσο που επιλέγεται στο πρόγραμμα αυτό θεωρείται ως το κατάλληλο.
59. Για την εκτίμηση της καταλληλότητας του προτεινόμενου μέσου ενίσχυσης μπορεί να ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα των εκ των υστέρων αξιολογήσεων, όπως περιγράφονται στην ενότητα 4.

⁽³⁴⁾ Ωστόσο, σε περίπτωση που η εξέλιξη των μελλοντικών δαπανών και εσόδων περιβάλλεται από υψηλό βαθμό αβεβαιότητας και υπάρχει έντονη ασυμμετρία πληροφοριών, η δημόσια αρχή μπορεί επίσης να επιθυμεί να υιοθετήσει μοντέλα αντιστάθμισης που δεν είναι εντελώς εκ των προτέρων, αλλά μάλλον αποτελούν συνδυασμό εκ των προτέρων και εκ των υστέρων μοντέλων (για παράδειγμα, με τη χρησιμοποίηση ανακτήσεων που θα επιτρέπουν μια ισορροπημένη κατανομή των μην αναμενόμενων κερδών).

3.5. Δημιουργία κινήτρων

60. Οι περιφερειακές ενισχύσεις μπορούν να θεωρηθούν συμβατές με την εσωτερική αγορά, μόνο εφόσον έχουν χαρακτήρα κινήτρου. Η ενίσχυση διαθέτει χαρακτήρα κινήτρου όταν μεταβάλλει τη συμπεριφορά μιας επιχείρησης κατά τρόπο ώστε να επιδίδεται σε πρόσθετες δραστηριότητες που συμβάλλουν στην ανάπτυξη μιας περιοχής στις οποίες δεν θα επιδιόταν χωρίς την ενίσχυση ή στις οποίες θα επιδιόταν μόνο με περιοριστικό ή διαφορετικό τρόπο ή σε διαφορετική τοποθεσία. Οι ενισχύσεις δεν πρέπει να επιδοτούν το κόστος μιας δραστηριότητας με το οποίο θα επιβαρυνθεί ούτως ή άλλως μια επιχείρηση και δεν πρέπει να αντισταθμίζουν τον συνήθη επιχειρηματικό κίνδυνο μιας οικονομικής δραστηριότητας.
61. Η ύπαρξη κινήτρων μπορεί να αποδειχθεί με βάση δύο σενάρια:
- α) Η ενίσχυση παρέχει κίνητρο για τη λήψη θετικής απόφασης όσον αφορά την πραγματοποίηση της επένδυσης, διότι μια επένδυση, που σε διαφορετική περίπτωση δεν θα ήταν επαρκώς κερδοφόρα για τον δικαιούχο, μπορεί πλέον να πραγματοποιηθεί στην οικεία περιοχή ⁽³⁵⁾ (σενάριο 1, απόφαση σχετικά με την πραγματοποίηση επένδυσης) ή
- β) Η ενίσχυση παρέχει κίνητρο για την πραγματοποίηση μιας προγραμματιζόμενης επένδυσης στην οικεία περιοχή αντί σε άλλη, διότι με αυτήν αντισταθμίζονται τα καθαρά μειονεκτήματα και το καθαρό κόστος που συνεπάγεται η πραγματοποίηση επένδυσης στην οικεία περιοχή (σενάριο 2, απόφαση σχετικά με την τοποθεσία).
62. Εάν η ενίσχυση δεν μεταβάλλει τη συμπεριφορά του δικαιούχου οδηγώντας σε (επιπρόσθετες) επενδύσεις στην οικεία περιοχή, τότε μπορεί να θεωρηθεί ότι η ίδια επένδυση θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί στην περιφέρεια ακόμη και χωρίς την ενίσχυση. Τέτοιες ενισχύσεις δεν παρέχουν κίνητρα για την επίτευξη του περιφερειακού στόχου και δεν μπορούν να εγκριθούν ως συμβατές με την εσωτερική αγορά.
63. Ωστόσο, όσον αφορά τις περιφερειακές ενισχύσεις που χορηγούνται από τα ταμεία πολιτικής συνοχής σε περιφέρειες «α» για επενδύσεις που είναι αναγκαίες για την επίτευξη των προτύπων που καθορίζονται από το ενωσιακό δίκαιο, η ενίσχυση μπορεί να θεωρηθεί ότι δημιουργεί κίνητρα, εφόσον, σε περίπτωση απουσίας της ενίσχυσης, η επένδυση στην οικεία περιοχή δεν θα ήταν αρκετά αποδοτική για τον δικαιούχο με αποτέλεσμα το κλείσιμο μιας υφιστάμενης εγκατάστασης στην οικεία περιοχή.
- 3.5.1. Καθεστώτα επενδυτικών ενισχύσεων
64. Οι εργασίες για μια μεμονωμένη επένδυση μπορούν να αρχίσουν μόνο μετά την υποβολή της αίτησης για ενίσχυση.
65. Εάν οι εργασίες αρχίσουν πριν από την υποβολή της αίτησης για ενίσχυση, τυχόν ενισχύσεις που χορηγούνται σχετικά με την εν λόγω μεμονωμένη επένδυση δεν θα θεωρούνται συμβατές με την εσωτερική αγορά.
66. Τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν τη χρήση τυποποιημένου έντυπου αίτησης για χορήγηση ενίσχυσης, το οποίο προσαρτάται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ⁽³⁶⁾. Στο έντυπο της αίτησης, οι ΜΜΕ και οι μεγάλες εταιρείες πρέπει να εξηγούν με την παράθεση αντιπαραδειγμάτων τι θα είχε συμβεί σε περίπτωση που δεν λάμβαναν την ενίσχυση, αναφέροντας ποιο από τα σενάρια της παραγράφου 61 ισχύει.
67. Επιπλέον, οι μεγάλες εταιρείες πρέπει να υποβάλουν αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη του αντιπαραδείγματος που περιγράφεται στο έντυπο της αίτησης. Οι ΜΜΕ δεν υπόκεινται σε τέτοια υποχρέωση.

⁽³⁵⁾ Τέτοιες επενδύσεις μπορούν να δημιουργήσουν συνθήκες που επιτρέπουν την πραγματοποίηση περαιτέρω επενδύσεων οι οποίες θα είναι βιώσιμες χωρίς επιπρόσθετες ενισχύσεις.

⁽³⁶⁾ Βλ. παράρτημα V.

68. Η χορηγούσα αρχή πρέπει να διενεργεί έναν έλεγχο αξιοπιστίας των αντιπαραδειγμάτων και να επιβεβαιώνει ότι η περιφερειακή ενίσχυση μπορεί να δημιουργήσει κίνητρα που να αντιστοιχούν σε ένα από τα σενάρια που περιγράφονται στην παράγραφο 61. Ένα αντιπαραδειγμα είναι αξιόπιστο εφόσον είναι αληθινό και σχετίζεται με τους παράγοντες λήψης αποφάσεων που επικρατούν κατά τον χρόνο της απόφασης εκ μέρους του δικαιούχου όσον αφορά την επένδυση.
- 3.5.2. *Κοινοποιηθείσες μεμονωμένες επενδυτικές ενισχύσεις*
69. Εκτός από τις απαιτήσεις των παραγράφων 64 έως 67 όσον αφορά τις κοινοποιηθείσες μεμονωμένες ενισχύσεις ⁽³⁷⁾, το κράτος μέλος πρέπει να παρέχει σαφείς αποδείξεις ότι η ενίσχυση έχει ουσιαστικά αντίκτυπο στην επιλογή της επένδυσης ή την επιλογή της τοποθεσίας ⁽³⁸⁾. Πρέπει να προσδιορίζει ποιο από τα σενάρια που περιγράφονται στην παράγραφο 61 ισχύει. Για να καταστεί δυνατή μια διεξοδική αξιολόγηση, το κράτος μέλος θα πρέπει να παράσχει όχι μόνον πληροφορίες για το ενισχυόμενο σχέδιο αλλά και διεξοδική περιγραφή της αντίθετης περίπτωσης, δηλαδή εκείνης στην οποία ο δικαιούχος δεν λαμβάνει καμία ενίσχυση από δημόσια αρχή εντός του ΕΟΧ.
70. Στο σενάριο 1, το κράτος μέλος δύναται να αποδείξει ότι η ενίσχυση δημιουργεί κίνητρα, προσκομίζοντας έγγραφα της επιχείρησης από τα οποία προκύπτει ότι η επένδυση δεν θα ήταν κερδοφόρα χωρίς τη χορήγηση ενίσχυσης.
71. Στο σενάριο 2, το κράτος μέλος δύναται να αποδείξει ότι η ενίσχυση δημιουργεί κίνητρα, προσκομίζοντας έγγραφα της επιχείρησης από τα οποία προκύπτει ότι έχει πραγματοποιηθεί σύγκριση του κόστους και του οφέλους που συνεπάγεται η εγκατάσταση στην οικεία περιοχή με εκείνα που συνεπάγεται η εγκατάσταση στην (στις) εναλλακτική(-ές) περιοχή (-ές). Η Επιτροπή επαληθεύει κατά πόσον οι συγκρίσεις αυτές βασίζονται σε ρεαλιστικά πλαίσια.
72. Τα κράτη μέλη καλούνται, ιδίως, να βασίζονται σε επίσημα έγγραφα του διοικητικού συμβουλίου, εκτιμήσεις κινδύνων (συμπεριλαμβανομένων των εκτιμήσεων των κινδύνων που αφορούν ειδικά έναν συγκεκριμένο τόπο εγκατάστασης), οικονομικές εκθέσεις, εσωτερικά επιχειρηματικά προγράμματα, γνώμες εμπειρογνομόνων και άλλες μελέτες που σχετίζονται με το υπό αξιολόγηση επενδυτικό σχέδιο. Για την επαλήθευση της δημιουργίας κινήτρων τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν έγγραφα που περιλαμβάνουν πληροφορίες για την προβλεπόμενη ζήτηση, προβλέψεις ως προς το κόστος, οικονομικές προβλέψεις, έγγραφα που υποβάλλονται σε επενδυτική επιτροπή και πραγματεύονται διάφορα επενδυτικά σενάρια ή έγγραφα που παρέχονται στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.
73. Στο πλαίσιο αυτό και, ιδίως, στο σενάριο 1, το επίπεδο της κερδοφορίας μπορεί να αξιολογείται με αναφορά σε μεθόδους που εφαρμόζονται σε πάγια βάση στον εκάστοτε κλάδο και που μπορεί να περιλαμβάνουν μεθόδους για τον υπολογισμό της καθαρής παρούσας αξίας (ΚΠΑ) ⁽³⁹⁾ του σχεδίου, του εσωτερικού ποσοστού απόδοσης (ΕΠΑ) ⁽⁴⁰⁾ ή της απόδοσης του απασχολούμενου κεφαλαίου (ΑΑΚ). Η κερδοφορία του έργου συγκρίνεται με τα κανονικά ποσοστά απόδοσης που εφαρμόζει η εταιρεία σε άλλα παρόμοια επενδυτικά έργα. Στις περιπτώσεις που τα ποσοστά αυτά δεν είναι διαθέσιμα, η κερδοφορία του έργου πρέπει να συγκρίνεται με το κόστος κεφαλαίου της επιχείρησης ως συνόλου ή με τα ποσοστά απόδοσης που παρατηρούνται συνήθως στον οικείο κλάδο.
74. Εάν η ενίσχυση δεν μεταβάλλει τη συμπεριφορά του δικαιούχου οδηγώντας σε (επιπρόσθετες) επενδύσεις στην οικεία περιοχή, τότε δεν υφίσταται θετικός αντίκτυπος στην περιφέρεια. Ως εκ τούτου, μια ενίσχυση δεν θα θεωρείται συμβατή με την εσωτερική αγορά όταν προκύπτει ότι η ίδια επένδυση θα λάμβανε χώρα στην περιφέρεια ακόμα και χωρίς τη χορήγηση της ενίσχυσης.

⁽³⁷⁾ Οι ενισχύσεις ad hoc πρέπει επίσης να πληρούν τις απαιτήσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 64 έως 67 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, εκτός από τις απαιτήσεις της ενότητας 3.5.2.

⁽³⁸⁾ Οι αντίθετες περιπτώσεις περιγράφονται στην παράγραφο 61.

⁽³⁹⁾ Η καθαρή παρούσα αξία ενός έργου είναι η διαφορά μεταξύ των θετικών και αρνητικών ταμειακών ροών κατά τη διάρκεια της διάρκειας ζωής της επένδυσης, προεξοφλημένων με βάση την παρούσα αξία τους (συνήθως χρησιμοποιείται το κόστος κεφαλαίου).

⁽⁴⁰⁾ Το εσωτερικό ποσοστό απόδοσης δεν βασίζεται στα λογιστικά έσοδα ενός συγκεκριμένου έτους, αλλά λαμβάνει υπόψη τις μελλοντικές ταμειακές ροές που αναμένει να λάβει ο επενδυτής καθ' όλη τη διάρκεια ζωής της επένδυσης. Ορίζεται ως το προεξοφλητικό επιτόκιο για το οποίο η ΚΠΑ ενός συνόλου ταμειακών ροών ισούται με το μηδέν.

3.5.3. Καθεστώτα ενισχύσεων λειτουργίας

75. Όσον αφορά τα καθεστώτα ενισχύσεων λειτουργίας, θεωρείται ότι τα κίνητρα που δημιουργεί η ενίσχυση υφίστανται αν θεωρείται πιθανό, ελλείψει των ενισχύσεων, το επίπεδο της οικονομικής δραστηριότητας στην οικεία περιοχή ή περιφέρεια να μειωθεί σημαντικά, λόγω των προβλημάτων που η ενίσχυση αυτή έχει σκοπό να αντιμετωπίσει.
76. Η Επιτροπή θα θεωρεί, επομένως, ότι οι ενισχύσεις προσελκύουν την πρόσθετη οικονομική δραστηριότητα στις οικείες περιοχές ή περιφέρειες, εφόσον το κράτος μέλος έχει αποδείξει την ύπαρξη και τον ουσιώδη χαρακτήρα των προβλημάτων αυτών στη συγκεκριμένη περιοχή (βλ. παραγράφους 44 έως 46).

3.6. Αναλογικότητα του ποσού της ενίσχυσης (περιορισμός της ενίσχυσης στο ελάχιστο αναγκαίο)

77. Κατ' αρχήν, το ποσό της περιφερειακής ενίσχυσης πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο για να δοθεί ώθηση σε πρόσθετες επενδύσεις ή δραστηριότητες στην οικεία περιοχή.
78. Κατά γενικό κανόνα, οι κοινοποιηθείσες μεμονωμένες ενισχύσεις θα θεωρείται ότι περιορίζονται στο ελάχιστο, εάν το ποσό της ενίσχυσης αντιστοιχεί στο καθαρό πρόσθετο κόστος της υλοποίησης της επένδυσης στην εν λόγω περιοχή, σε σύγκριση με το αντιπαράδειγμα στην περίπτωση απουσίας της ενίσχυσης. Ομοίως, στην περίπτωση επενδυτικών ενισχύσεων που χορηγούνται σε μεγάλες επιχειρήσεις στο πλαίσιο κοινοποιηθέντων καθεστώτων ενίσχυσης, τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ποσό της ενίσχυσης περιορίζεται στο ελάχιστο με βάση μια «προσέγγιση του καθαρού πρόσθετου κόστους».
79. Κατά συνέπεια, για τις περιπτώσεις του σεναρίου 1 (αποφάσεις σχετικά με την πραγματοποίηση της επένδυσης), το ποσό της ενίσχυσης δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το ελάχιστο απαραίτητο για να καταστεί το σχέδιο επαρκώς κερδοφόρο, όπως για να αυξήσει το ΕΠΑ της πέραν των κανονικών ποσοστών απόδοσης που εφαρμόζει η οικεία επιχείρηση σε άλλα παρόμοια επενδυτικά έργα, ή στην περίπτωση που αυτά δεν είναι διαθέσιμα, να αυξήσει το ΕΠΑ της πέραν του κόστους κεφαλαίου της εταιρείας ως συνόλου ή των ποσοστών απόδοσης που παρατηρούνται συνήθως στον οικείο κλάδο.
80. Για τις περιπτώσεις του σεναρίου 2 (κίνητρα εγκατάστασης), το ποσό της ενίσχυσης δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τη διαφορά μεταξύ της καθαρής παρούσας αξίας της επένδυσης στην περιοχή στόχο και της καθαρής παρούσας αξίας στην εναλλακτική τοποθεσία. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι σχετικές δαπάνες και τα οφέλη, όπως διοικητικά έξοδα, έξοδα μεταφοράς, έξοδα εκπαίδευσης που δεν καλύπτονται από τις ενισχύσεις κατάρτισης, καθώς και οι μισθολογικές διαφορές. Ωστόσο, σε περιπτώσεις που η εναλλακτική τοποθεσία βρίσκεται στον ΕΟΧ, οι επιδοτήσεις που χορηγούνται στην εν λόγω άλλη τοποθεσία δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη.
81. Για την εξασφάλιση της προβλεψιμότητας και των ίσων όρων ανταγωνισμού, η Επιτροπή εφαρμόζει περαιτέρω μέγιστες εντάσεις ενίσχυσης ⁽⁴¹⁾ για τις επενδυτικές ενισχύσεις. Οι εν λόγω μέγιστες εντάσεις ενισχύσεων εξυπηρετούν διπλό σκοπό.
82. Πρώτον, σε ό,τι αφορά τα κοινοποιηθέντα καθεστώτα, οι εν λόγω μέγιστες εντάσεις χρησιμεύουν ως καταφύγιο για ΜΜΕ: εφόσον η ένταση της ενίσχυσης υπολείπεται του ανωτάτου επιτρεπόμενου ορίου, το κριτήριο «περιορισμού της ενίσχυσης στο ελάχιστο απαραίτητο» θεωρείται ότι πληρούται.
83. Δεύτερον, για όλες τις άλλες περιπτώσεις, οι μέγιστες εντάσεις της ενίσχυσης χρησιμοποιούνται ως ανώτατο όριο για την προσέγγιση του «καθαρού πρόσθετου κόστους» που περιγράφεται στις παραγράφους 79 και 80.
84. Οι μέγιστες εντάσεις διαμορφώνονται σε συνάρτηση με τρία κριτήρια:
- α) την κοινωνικοοικονομική κατάσταση της οικείας περιοχής, ως προσεγγιστική μεταβλητή για τον βαθμό στον οποίο η περιοχή έχει ανάγκη από περαιτέρω ανάπτυξη και, ενδεχομένως, τον βαθμό στον οποίο πάσχει από αδυναμία στην προσέλκυση και τη διατήρηση της οικονομικής δραστηριότητας·

⁽⁴¹⁾ Βλ. υποενότητα 5.4 για τους χάρτες περιφερειακών ενισχύσεων.

- β) το μέγεθος του δικαιούχου ως προσεγγιστική μεταβλητή για τις ειδικές δυσκολίες στη χρηματοδότηση ή την υλοποίηση ενός έργου στην περιοχή, και
- γ) το μέγεθος του επενδυτικού σχεδίου, ως δείκτη για το αναμενόμενο επίπεδο της στρέβλωσης του ανταγωνισμού και των συναλλαγών.
85. Ως εκ τούτου, οι υψηλότερες εντάσεις ενίσχυσης (και ενδεχομένως οι μεγαλύτερες στρεβλώσεις του εμπορίου και του ανταγωνισμού που προκύπτουν), επιτρέπονται όταν η περιφέρεια-στόχος είναι όσο το δυνατόν λιγότερο ανεπτυγμένη και εάν ο δικαιούχος της ενίσχυσης είναι ΜΜΕ.
86. Στο πλαίσιο των αναμενόμενων μεγαλύτερων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και των συναλλαγών, η μέγιστη ένταση της ενίσχυσης για μεγάλα επενδυτικά έργα πρέπει να μειωθεί χρησιμοποιώντας τον μηχανισμό που ορίζεται στην παράγραφο 20 στοιχείο γ) των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών.
- 3.6.1. Καθεστώτα επενδυτικών ενισχύσεων
87. Όσον αφορά τις ενισχύσεις σε ΜΜΕ, μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι αυξημένες μέγιστες εντάσεις των ενισχύσεων που περιγράφονται στην ενότητα 5.4. Ωστόσο, οι ΜΜΕ δεν μπορούν να επωφεληθούν από αυτές τις αυξημένες εντάσεις σε περίπτωση που η επένδυση αφορά μεγάλο επενδυτικό σχέδιο.
88. Όσον αφορά ενισχύσεις που χορηγούνται σε μεγάλες επιχειρήσεις, το κράτος μέλος πρέπει να διασφαλίζει ότι το ποσό της ενίσχυσης αντιστοιχεί στο καθαρό πρόσθετο κόστος πραγματοποίησης της επένδυσης στην οικεία περιοχή, σε σύγκριση με το αντιπαράδειγμα στην περίπτωση απουσίας της ενίσχυσης. Η μέθοδος που αναλύεται στις παραγράφους 79 και 80 πρέπει να χρησιμοποιείται σε συνδυασμό με τις μέγιστες εντάσεις των ενισχύσεων ως ανώτατο όριο.
89. Όσον αφορά τις ενισχύσεις σε μεγάλα επενδυτικά σχέδια, πρέπει να διασφαλίζεται ότι η ενίσχυση δεν υπερβαίνει τη μειωμένη ένταση. Όταν η ενίσχυση χορηγείται σε δικαιούχο για επένδυση η οποία θεωρείται ότι αποτελεί μέρος ενιαίου επενδυτικού σχεδίου, η ενίσχυση πρέπει να μειωθεί για τις επιλέξιμες δαπάνες που υπερβαίνουν τα 50 εκατομμύρια ευρώ ⁽⁴²⁾.
90. Η μέγιστη ένταση της ενίσχυσης και το ποσό της ενίσχυσης ανά σχέδιο πρέπει να υπολογίζονται από τη χορηγούσα αρχή κατά τη χορήγηση της ενίσχυσης. Η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να υπολογίζεται με βάση το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης σε σχέση με το σύνολο είτε των επιλέξιμων δαπανών της επένδυσης είτε των επιλέξιμων μισθολογικών δαπανών που δηλώνονται από τον δικαιούχο της ενίσχυσης κατά την υποβολή αίτησης για ενίσχυση.
91. Εάν η επενδυτική ενίσχυση που υπολογίζεται βάσει των επενδυτικών δαπανών συνδυάζεται με τις περιφερειακές επενδυτικές ενισχύσεις που υπολογίζονται βάσει των μισθολογικών δαπανών, τότε η συνολική ενίσχυση δεν πρέπει να υπερβαίνει το ανώτατο ποσό ενίσχυσης που προκύπτει από οποιονδήποτε εκ των δύο υπολογισμών μέχρι τη μέγιστη επιτρεπόμενη ένταση ενίσχυσης για την οικεία περιοχή.
92. Οι επενδυτικές ενισχύσεις μπορούν να χορηγούνται ταυτόχρονα στο πλαίσιο περισσότερων καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων ή να σωρεύονται με ενισχύσεις ad hoc εφόσον η συνολική ενίσχυση από κάθε πηγή δεν υπερβαίνει τη μέγιστη επιτρεπόμενη ένταση ενίσχυσης ανά σχέδιο η οποία πρέπει να υπολογίζεται εκ των προτέρων από την πρώτη χορηγούσα αρχή.

⁽⁴²⁾ Οι μειωμένες εντάσεις ενίσχυσης είναι αποτέλεσμα του μηχανισμού που καθορίζεται στην παράγραφο 20 στοιχείο γ).

93. Για αρχική επένδυση που συνδέεται με σχέδια ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας (ΕΕΣ) που πληρούν τα κριτήρια του κανονισμού για τον καθορισμό των ειδικών διατάξεων για την υποστήριξη του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης ⁽⁴³⁾, η ένταση της ενίσχυσης που εφαρμόζεται για την περιοχή στην οποία βρίσκεται η αρχική επένδυση ισχύει για όλους τους δικαιούχους που συμμετέχουν στο σχέδιο. Εάν η αρχική επένδυση βρίσκεται σε δύο ή περισσότερες ενισχυόμενες περιοχές, η μέγιστη ένταση ενίσχυσης για την αρχική επένδυση θα είναι αυτή που εφαρμόζεται στην ενισχυόμενη περιοχή όπου πραγματοποιείται το μεγαλύτερο μέρος των επιλέξιμων δαπανών. Οι αρχικές επενδύσεις που πραγματοποιούνται από μεγάλες επιχειρήσεις σε περιοχές «γ» δύνανται να επωφεληθούν από περιφερειακές ενισχύσεις στο πλαίσιο σχεδίων ΕΕΣ μόνο εφόσον πρόκειται για αρχικές επενδύσεις υπέρ νέων δραστηριοτήτων ή νέων προϊόντων.
- 3.6.1.1. Επιλέξιμες δαπάνες που υπολογίζονται με βάση τις επενδυτικές δαπάνες
94. Τα αποκτηθέντα περιουσιακά στοιχεία θα πρέπει να είναι νέα, εκτός από τις ΜΜΕ ή στην περίπτωση απόκτησης μιας εγκατάστασης ⁽⁴⁴⁾.
95. Για τις ΜΜΕ, έως και το 50 % των δαπανών για προκαταρκτικές μελέτες ή συμβουλές οι οποίες συνδέονται με την επένδυση μπορούν επίσης να θεωρηθούν επιλέξιμες δαπάνες.
96. Όσον αφορά ενισχύσεις που χορηγούνται για την υλοποίηση μιας ριζικής αλλαγής στην παραγωγική διαδικασία, οι επιλέξιμες δαπάνες πρέπει να υπερβαίνουν τις αποσβέσεις των περιουσιακών στοιχείων που συνδέονται με τη δραστηριότητα που πρόκειται να εκσυγχρονιστεί κατά τη διάρκεια των τριών προηγούμενων οικονομικών ετών.
97. Όσον αφορά ενισχύσεις που χορηγούνται για διαφοροποίηση υφιστάμενης εγκατάστασης, οι επιλέξιμες δαπάνες πρέπει να υπερβαίνουν κατά τουλάχιστον 200 % τη λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων που επαναχρησιμοποιούνται, όπως έχει καταγραφεί στο οικονομικό έτος που προηγείται της έναρξης των εργασιών.
98. Οι δαπάνες που σχετίζονται με την μίσθωση υλικών περιουσιακών στοιχείων μπορούν να λαμβάνονται υπόψη υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) Για τα γήπεδα και τα κτίρια, η μίσθωση πρέπει να συνεχίζεται για τουλάχιστον πέντε έτη μετά την αναμενόμενη ημερομηνία ολοκλήρωσης της επένδυσης για μεγάλες επιχειρήσεις ή τρία έτη στην περίπτωση των ΜΜΕ.
- β) Για τις μονάδες παραγωγής ή τα μηχανήματα, η μίσθωση πρέπει να λαμβάνει τη μορφή χρηματοδοτικής μίσθωσης και να περιλαμβάνει υποχρέωση αγοράς των περιουσιακών στοιχείων κατά τη λήξη της διάρκειας της μίσθωσης για τον δικαιούχο.
99. Στην περίπτωση απόκτησης εγκατάστασης, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνον οι δαπάνες για την αγορά των περιουσιακών στοιχείων από τρίτους που δεν συνδέονται με τον αγοραστή. Οι σχετικές συναλλαγές πρέπει να πραγματοποιούνται υπό τους όρους της αγοράς. Στην περίπτωση που έχει ήδη χορηγηθεί ενίσχυση για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων πριν από την αγορά τους, το κόστος των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να αφαιρείται από τις επιλέξιμες δαπάνες σχετικά με την απόκτηση εγκατάστασης. Εάν η απόκτηση εγκατάστασης συνοδεύεται από πρόσθετη επένδυση, η οποία είναι επιλέξιμη για ενίσχυση, οι επιλέξιμες δαπάνες της ενίσχυσης αυτής θα πρέπει να προστεθούν στις δαπάνες για την αγορά των περιουσιακών στοιχείων της εγκατάστασης.
100. Για τις μεγάλες επιχειρήσεις, οι άυλες δαπάνες είναι επιλέξιμες μόνο μέχρι ποσοστού 50 % των συνολικών επιλέξιμων επενδυτικών δαπανών του σχεδίου. Για τις ΜΜΕ μπορούν επίσης να ληφθούν υπόψη όλες οι δαπάνες για επενδύσεις σε άυλα περιουσιακά στοιχεία.

⁽⁴³⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί καθορισμού ειδικών διατάξεων για την υποστήριξη του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης. Πρόταση της Επιτροπής COM(2011) 611 κανονισμός ΕΤΠΑ/ΕΕΣ.

⁽⁴⁴⁾ Ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 20 στοιχεία η) και θ).

101. Τα άυλα περιουσιακά στοιχεία, τα οποία είναι επιλέξιμα για τον υπολογισμό των επενδυτικών δαπανών, πρέπει να παραμένουν συνδεδεμένα με την οικεία ενισχυόμενη περιοχή και να μην μεταφέρονται σε άλλες περιφέρειες. Για τον σκοπό αυτό, τα άυλα περιουσιακά στοιχεία πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) πρέπει να χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τις επενδύσεις για τις οποίες χορηγείται η ενίσχυση·
  - β) πρέπει να είναι αποσβέσιμα·
  - γ) πρέπει να αγοράζονται σύμφωνα με τους όρους της αγοράς από τρίτους που δεν έχουν σχέση με τον αγοραστή.
102. Τα άυλα περιουσιακά στοιχεία πρέπει να περιλαμβάνονται στο ενεργητικό της επιχείρησης στην οποία χορηγείται η ενίσχυση και να παραμένουν συνδεδεμένα με το σχέδιο για το οποίο χορηγείται η ενίσχυση επί τουλάχιστον πέντε έτη (τρία έτη για τις ΜΜΕ).
- 3.6.1.2. *Επιλέξιμες δαπάνες που υπολογίζονται με βάση το μισθολογικό κόστος*
103. Οι περιφερειακές ενισχύσεις μπορούν επίσης να υπολογίζονται σε συνάρτηση με το αναμενόμενο μισθολογικό κόστος που προκύπτει από τη δημιουργία θέσεων εργασίας ως αποτέλεσμα της αρχικής επένδυσης. Οι ενισχύσεις μπορούν να αντισταθμίσουν μόνο το μισθολογικό κόστος του προσλαμβανόμενου προσωπικού που υπολογίζεται σε χρονικό διάστημα δύο ετών και η προκύπτουσα ένταση δεν μπορεί να υπερβαίνει την ισχύουσα ένταση ενίσχυσης στην οικεία περιοχή.
- 3.6.2. *Κοινοποιηθείσες μεμονωμένες επενδυτικές ενισχύσεις*
104. Για τις περιπτώσεις του σεναρίου 1 (απόφαση σχετικά με την πραγματοποίηση της επένδυσης), η Επιτροπή θα ελέγχει κατά πόσον το ποσό της ενίσχυσης υπερβαίνει το ελάχιστο απαραίτητο για να καταστεί το σχέδιο επαρκώς κερδοφόρο, χρησιμοποιώντας τη μέθοδο που προβλέπεται στην παράγραφο 79.
105. Για τις περιπτώσεις του σεναρίου 2 (απόφαση σχετικά με την τοποθεσία), για τα κίνητρα εγκατάστασης, η Επιτροπή θα συγκρίνει την καθαρή παρούσα αξία της επένδυσης για την περιοχή στόχο με την καθαρή παρούσα αξία της επένδυσης στην εναλλακτική τοποθεσία, χρησιμοποιώντας τη μέθοδο που καθορίζεται στην παράγραφο 80.
106. Οι υπολογισμοί που γίνονται για την ανάλυση της δημιουργίας κινήτρων μπορούν επίσης να χρησιμεύσουν για να αξιολογηθεί εάν η ενίσχυση είναι αναλογική. Το κράτος μέλος πρέπει να αποδείξει την αναλογικότητα βάσει τεκμηρίωσης, όπως εκείνη που αναφέρεται στην παράγραφο 72.
107. Η ένταση της ενίσχυσης δεν πρέπει να υπερβαίνει την επιτρεπόμενη προσαρμοσμένη ένταση ενίσχυσης.
- 3.6.3. *Καθεστώτα ενισχύσεων λειτουργίας*
108. Το κράτος μέλος πρέπει να αποδείξει ότι το ύψος της ενίσχυσης είναι ανάλογο προς τα προβλήματα που έχει σκοπό να αντιμετωπίσει η ενίσχυση.
109. Ειδικότερα, πρέπει να πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) το ποσό της ενίσχυσης πρέπει να καθορίζεται σε συνάρτηση με σαφώς καθορισμένες επιλέξιμες δαπάνες που καταλογίζονται εξ ολοκλήρου στα προβλήματα που η ενίσχυση αυτή έχει σκοπό να αντιμετωπίσει, όπως καταδεικνύονται από το κράτος μέλος·
  - β) η ενίσχυση πρέπει να περιορίζεται σε ένα συγκεκριμένο ποσοστό του προκαθορισμένου συνόλου επιλέξιμων δαπανών και δεν πρέπει να υπερβαίνει τις δαπάνες αυτές·

γ) το ποσό της ενίσχυσης ανά δικαιούχο πρέπει να είναι αναλογικό προς το επίπεδο των προβλημάτων που αντιμετωπίζει στην πραγματικότητα ο κάθε δικαιούχος.

110. Σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις για την αντιστάθμιση ορισμένων πρόσθετων δαπανών στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, οι επιλέξιμες δαπάνες θα πρέπει να καταλογίζονται εξολοκλήρου σε ένα ή περισσότερα από τα μόνιμα μειονεκτήματα που αναφέρονται στο άρθρο 349 της Συνθήκης. Στις πρόσθετες αυτές δαπάνες δεν πρέπει να περιλαμβάνονται τα έξοδα μεταφοράς και τυχόν πρόσθετες δαπάνες που μπορεί να καταλογίζονται σε άλλους παράγοντες και πρέπει να ποσοτικοποιούνται σε σχέση με το ύψος των δαπανών που πραγματοποιούνται από παρόμοιες επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε άλλες περιφέρειες του οικείου κράτους μέλους.

111. Σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις για τον μετριασμό ορισμένων ειδικών δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι ΜΜΕ σε περιοχές «α», το ύψος της ενίσχυσης πρέπει να μειωθεί σταδιακά κατά τη διάρκεια ισχύος του καθεστώτος ⁽⁴⁵⁾.

3.7. Αποφυγή αδικαιολόγητων αρνητικών επιπτώσεων στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές

112. Προκειμένου η ενίσχυση να είναι συμβατή, θα πρέπει, αφενός, οι αρνητικές επιπτώσεις του μέτρου ενίσχυσης όσον αφορά τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και τον αντίκτυπο στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών να είναι περιορισμένες και, αφετέρου, να αντισταθμίζονται από τα θετικά αποτελέσματα όσον αφορά τη συμβολή στην επίτευξη του στόχου κοινού ενδιαφέροντος. Μπορούν να διαπιστωθούν ορισμένες περιπτώσεις κατά τις οποίες αρνητικές συνέπειες υπερβαίνουν προδήλως οποιαδήποτε θετικά αποτελέσματα, με αποτέλεσμα η ενίσχυση να μην μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την εσωτερική αγορά.

3.7.1. Γενικά ζητήματα

113. Δύο βασικές δυνητικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και του εμπορίου ενδέχεται να προκαλούνται από τις περιφερειακές ενισχύσεις. Πρόκειται για τις στρεβλώσεις της αγοράς προϊόντων και τις επιπτώσεις του τόπου εγκατάστασης. Και οι δύο περιπτώσεις ενδέχεται να συντελέσουν σε αναποτελεσματική κατανομή των πόρων (υπονομεύοντας την οικονομική απόδοση της εσωτερικής αγοράς) και σε προβλήματα κατανομής (κατανομή της οικονομικής δραστηριότητας μεταξύ των περιφερειών).

114. Μια δυνητικά επιβλαβής συνέπεια των κρατικών ενισχύσεων είναι ότι εμποδίζουν τον μηχανισμό της αγοράς από το να παράγει αποδοτικά αποτελέσματα μέσω της επιβράβευσης των πλέον αποδοτικών παραγωγών και της άσκησης πίεσης στους λιγότερο αποδοτικούς για βελτίωση, αναδιάρθρωση ή έξοδο από την αγορά. Η σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας που ενδέχεται να προκύψει από τις κρατικές ενισχύσεις σε μια υποτονική αγορά μπορεί συγκεκριμένα να στρεβλώσει αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό, καθώς η δημιουργία ή διατήρηση πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας θα μπορούσε να οδηγήσει σε συμπίεση των περιθωρίων κέρδους, μείωση των επενδύσεων των ανταγωνιστών ή ακόμη και στην έξοδο των ανταγωνιστών από την αγορά. Αυτό μπορεί να έχει ως συνέπεια τον εκτοπισμό ανταγωνιστών από την αγορά εξαιτίας της χορήγησης κρατικών ενισχύσεων, οι οποίοι υπό άλλες συνθήκες θα παρέμεναν σε αυτήν. Μπορεί επίσης να αποτρέψει την είσοδο ή την επέκταση επιχειρήσεων στην αγορά, ενώ μπορεί να εξασθενήσει τα κίνητρα καινοτομίας εκ μέρους των ανταγωνιστών. Αυτό οδηγεί σε μη αποδοτικές δομές της αγοράς, οι οποίες βλάπτουν μακροπρόθεσμα και τους καταναλωτές. Επιπλέον, η διαθεσιμότητα της ενίσχυσης ενδέχεται να οδηγήσει σε υποτίμηση της κατάστασης ή σε συμπεριφορά ανάληψης αδικαιολόγητων κινδύνων εκ μέρους των εν δυνάμει δικαιούχων. Είναι πιθανό ο μακροπρόθεσμος αντίκτυπος της συνολικής επίδοσης του κλάδου να είναι αρνητικός.

115. Οι ενισχύσεις μπορούν επίσης να επιφέρουν στρεβλωτικές επιπτώσεις ως προς την αύξηση ή τη διατήρηση της σημαντικής ισχύος στην αγορά εκ μέρους του δικαιούχου. Ακόμη και όταν οι ενισχύσεις δεν συμβάλλουν άμεσα στην αύξηση της ουσιαστικής ισχύος στην αγορά, μπορεί να το πράξουν έμμεσα, με την αποθάρρυνση της επέκτασης των υφιστάμενων ανταγωνιστών ή με τη δημιουργία κινήτρων για την έξοδό τους ή την αποθάρρυνση της εισόδου νέων ανταγωνιστών.

⁽⁴⁵⁾ Συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία τα καθεστώτα ενισχύσεων λειτουργίας κοινοποιούνται για την παράταση των υφιστάμενων μέτρων ενίσχυσης.

116. Εκτός από στρεβλώσεις στις αγορές προϊόντων, οι περιφερειακές ενισχύσεις επίσης επηρεάζουν εκ φύσεως την εγκατάσταση της οικονομικής δραστηριότητας. Όταν μια περιοχή προσελκύει μια επένδυση ως αποτέλεσμα της ενίσχυσης, μια άλλη περιοχή χάνει την ευκαιρία αυτή. Οι αρνητικές αυτές συνέπειες στις περιοχές που επηρεάζονται δυσμενώς από την ενίσχυση μπορεί να γίνουν αισθητές με την απώλεια οικονομικής δραστηριότητας και θέσεων εργασίας συμπεριλαμβανομένων και εκείνων στο επίπεδο των υπεργολάβων. Μπορεί επίσης να γίνουν αισθητές και λόγω της απώλειας θετικών εξωγενών επιδράσεων (για παράδειγμα, δημιουργία συστάδων επιχειρήσεων, διάχυση γνώσεων, εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση κ.λπ.).
117. Η γεωγραφική ιδιαιτερότητα των περιφερειακών ενισχύσεων τις διακρίνει από άλλες μορφές οριζόντιων ενισχύσεων. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των περιφερειακών ενισχύσεων που έχει σκοπό να επηρεάζει την επιλογή των επενδυτών σχετικά με τον τόπο εγκατάστασης των επενδυτικών σχεδίων τους. Όταν οι περιφερειακές ενισχύσεις αντισταθμίζουν το επιπλέον κόστος που αντιπροσωπεύουν τα περιφερειακά μειονεκτήματα και στηρίζουν την πραγματοποίηση επιπρόσθετων επενδύσεων σε ενισχυόμενες περιοχές χωρίς να τις προσελκύουν από άλλες ενισχυόμενες περιοχές, συμβάλλουν όχι μόνον στην ανάπτυξη της εκάστοτε περιφέρειας, αλλά και στην συνοχή, και εν τέλει ωφελούν ολόκληρη την Ένωση. Όσον αφορά τις δυνητικές αρνητικές επιπτώσεις των περιφερειακών ενισχύσεων σχετικά με την εγκατάσταση, αυτές έχουν ήδη αναγνωριστεί και περιορίζονται ως έναν βαθμό από τους χάρτες περιφερειακών ενισχύσεων, οι οποίοι προσδιορίζουν με εξαντλητικό τρόπο τις περιοχές στις οποίες ενδέχεται να χορηγηθεί περιφερειακή ενίσχυση, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους πολιτικής περί δίκαιης μεταχείρισης και συνοχής και τις μέγιστες επιλέξιμες εντάσεις ενίσχυσης. Ωστόσο, είναι σημαντικό να καταστεί σαφές ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα σε περίπτωση απουσίας της ενίσχυσης, προκειμένου να εκτιμηθεί ο πραγματικός αντίκτυπος της ενίσχυσης στον στόχο της συνοχής.
- 3.7.2. Προφανείς αρνητικές επιπτώσεις
118. Η Επιτροπή προσδιορίζει ορισμένες καταστάσεις κατά τις οποίες οι αρνητικές συνέπειες της ενίσχυσης υπερβαίνουν προδήλως οποιαδήποτε θετικά αποτελέσματα, ούτως ώστε η ενίσχυση να μην μπορεί να χαρακτηριστεί συμβατή με την εσωτερική αγορά.
119. Η Επιτροπή καθορίζει τις μέγιστες εντάσεις των ενισχύσεων. Πρόκειται για βασική απαίτηση συμβατότητας, κύριος σκοπός της οποίας είναι η αποφυγή της χρησιμοποίησης κρατικών ενισχύσεων για σχέδια στα οποία η αναλογία μεταξύ του ποσού της ενίσχυσης και των επιλέξιμων δαπανών θεωρείται πολύ υψηλή και εξαιρετικά πιθανό να οδηγήσει σε στρεβλώσεις. Γενικά, όσο μεγαλύτερη είναι η έκταση του θετικού αντίκτυπου στον οποίο ενδέχεται να συντελέσει το ενισχυόμενο έργο και όσο μεγαλύτερη είναι η ανάγκη για χορήγηση ενίσχυσης, τόσο υψηλότερο είναι το ανώτατο όριο της έντασης της ενίσχυσης.
120. Για τις περιπτώσεις του σεναρίου 1 (αποφάσεις σχετικά με την πραγματοποίηση της επένδυσης), όταν το σχέδιο δημιουργεί παραγωγική ικανότητα σε μια αγορά που βρίσκεται από διαρθρωτική άποψη σε απόλυτη παρακμή, η Επιτροπή θα την εκλαμβάνει ως αρνητική συνέπεια, η οποία δεν είναι πιθανό να αντισταθμιστεί από άλλες θετικές συνέπειες.
121. Στις περιπτώσεις του σεναρίου 2 (αποφάσεις σχετικά με την τοποθεσία), όπου χωρίς την ενίσχυση η επένδυση θα είχε πραγματοποιηθεί σε περιφέρεια με υψηλότερη ή ίδια ένταση περιφερειακής ενίσχυσης με την περιφέρεια στόχο, τούτο θα συνιστά αρνητικό στοιχείο κατά τη συνολική στάθμιση των συνεπειών, το οποίο δεν είναι πιθανό να αντισταθμιστεί από άλλες θετικές συνέπειες, διότι αντιβαίνει στο ίδιο το σκεπτικό στο οποίο βασίζονται οι περιφερειακές ενισχύσεις ⁽⁴⁶⁾.
122. Όταν ο δικαιούχος παύει την ίδια ή παρόμοια δραστηριότητα σε άλλη περιοχή εντός του ΕΟΧ και μετατοπίζει τη δραστηριότητα αυτή στην περιοχή-στόχο, εάν υπάρχει αιτιώδης δεσμός μεταξύ της ενίσχυσης και της μετεγκατάστασης, τούτο θα αποτελεί μια αρνητική επίπτωση που δεν είναι πιθανό να αντισταθμιστεί από άλλα θετικά στοιχεία.

⁽⁴⁶⁾ Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί το κανονικό ισχύον ανώτατο όριο ενίσχυσης σε περιοχές «γ» που γειτνιάζουν με περιοχές «α», ανεξάρτητα από τις αυξημένες εντάσεις των ενισχύσεων σύμφωνα με την παράγραφο 176.

123. Κατά την αξιολόγηση των κοινοποιηθέντων μέτρων, η Επιτροπή θα ζητήσει να λάβει όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες για να κρίνει κατά πόσον η κρατική ενίσχυση θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική απώλεια θέσεων εργασίας σε υφιστάμενες τοποθεσίες εντός του ΕΟΧ.

3.7.3. Καθεστώτα επενδυτικών ενισχύσεων

124. Τα καθεστώτα επενδυτικών ενισχύσεων δεν πρέπει να οδηγούν σε σημαντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και των συναλλαγών. Συγκεκριμένα, ακόμη και στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι οι στρεβλώσεις περιορίζονται σε επιμέρους περιπτώσεις (υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται όλοι οι όροι για τις επενδυτικές ενισχύσεις), τα καθεστώτα ενδέχεται σε σωρευτική βάση να εξακολουθούν να οδηγούν σε υψηλά επίπεδα στρεβλώσεων. Τέτοιες στρεβλώσεις θα μπορούσαν να αφορούν τις αγορές προϊόντων με τη δημιουργία ή την επιδείνωση μιας κατάστασης που χαρακτηρίζεται από πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, δημιουργία, αύξηση ή διατήρηση της σημαντικής ισχύος στην αγορά από ορισμένους αποδέκτες κατά τρόπο που θα επηρεάζει αρνητικά τα δυναμικά κίνητρα. Οι ενισχύσεις που διατίθενται στο πλαίσιο καθεστώτων θα μπορούσαν επίσης να οδηγήσουν σε σημαντική απώλεια της οικονομικής δραστηριότητας σε άλλες περιοχές του ΕΟΧ. Στην περίπτωση ενός καθεστώτος που επικεντρώνεται σε ορισμένους κλάδους, ο κίνδυνος τέτοιων στρεβλώσεων είναι ακόμη πιο έντονος.

125. Ως εκ τούτου, το κράτος μέλος οφείλει να αποδείξει ότι οι αρνητικές αυτές επιπτώσεις θα περιοριστούν στο ελάχιστο, λαμβάνοντας υπόψη, για παράδειγμα, το μέγεθος των εν λόγω έργων, τα μεμονωμένα και σωρευτικά ποσά των ενισχύσεων, τους αναμενόμενους δικαιούχους, καθώς και τα χαρακτηριστικά των κλάδων-στόχων. Για να είναι σε θέση η Επιτροπή να αξιολογήσει τις πιθανές αρνητικές επιπτώσεις, το κράτος μέλος θα μπορούσε να υποβάλει οποιαδήποτε εκτίμηση επιπτώσεων έχει στη διάθεσή του, καθώς και εκ των υστέρων αξιολογήσεις που διενεργήθηκαν για παρόμοια προγενέστερα καθεστώτα.

126. Κατά τη χορήγηση ενίσχυσης βάσει ενός καθεστώτος σε μεμονωμένα σχέδια, η χορηγούσα αρχή πρέπει να επαληθεύει και να επιβεβαιώνει ότι η ενίσχυση δεν συνεπάγεται τις προφανείς αρνητικές επιπτώσεις που περιγράφονται στην παράγραφο 121. Η επαλήθευση αυτή μπορεί να βασίζεται στις πληροφορίες που διαβιβάζει ο δικαιούχος κατά την υποβολή αίτησης για χορήγηση ενίσχυσης και στη δήλωση που πραγματοποιείται στο τυποποιημένο έντυπο της αίτησης χορήγησης ενίσχυσης, στην οποία θα πρέπει να αναφέρεται η εναλλακτική τοποθεσία ελλείψει ενίσχυσης.

3.7.4. Κοινοποιηθείσες μεμονωμένες επενδυτικές ενισχύσεις

127. Κατά την αξιολόγηση των αρνητικών επιπτώσεων των κοινοποιηθεισών ενισχύσεων, η Επιτροπή διακρίνει μεταξύ των δύο σεναρίων με τα αντιπαραδείγματα που περιγράφονται στις παραγράφους 104 και 105 ανωτέρω.

3.7.4.1. Περιπτώσεις του σεναρίου 1 (αποφάσεις σχετικά με την πραγματοποίηση της επένδυσης)

128. Στις περιπτώσεις του σεναρίου 1, η Επιτροπή δίνει ιδιαίτερη έμφαση στις αρνητικές επιπτώσεις που συνδέονται με τη συσσώρευση της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας σε φθίνοντες κλάδους, την πρόληψη της εξόδου, και την έννοια της σημαντικής ισχύος στην αγορά. Οι αρνητικές αυτές επιπτώσεις περιγράφονται κατωτέρω στις παραγράφους 129 έως 138 και πρέπει να αντισταθμίζονται από τα θετικά αποτελέσματα της ενίσχυσης. Ωστόσο, εάν αποδειχθεί ότι η ενίσχυση θα προκαλούσε τις προφανείς αρνητικές επιπτώσεις που περιγράφονται στην παράγραφο 120, η ενίσχυση δεν μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την εσωτερική αγορά, δεδομένου ότι θεωρείται απίθανο να αντισταθμιστεί από άλλα θετικά στοιχεία.
129. Για τον ορισμό και την αξιολόγηση των δυνητικών στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και του εμπορίου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν στοιχεία που να επιτρέπουν στην Επιτροπή να προσδιορίσει τις αγορές των σχετικών προϊόντων (δηλαδή προϊόντα που επηρεάζονται από τη μεταβολή στη συμπεριφορά του δικαιούχου της ενίσχυσης) και να προσδιορίσει τους ανταγωνιστές και τους πελάτες/καταναλωτές που επηρεάζονται.

130. Η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί διάφορα κριτήρια για την αξιολόγηση των δυνητικών αυτών στρεβλώσεων, όπως η διάρθρωση της αγοράς του οικείου προϊόντος, η απόδοση της αγοράς (φθίνουσα ή αναπτυσσόμενη αγορά), η διαδικασία επιλογής του δικαιούχου της ενίσχυσης, οι φραγμοί εισόδου και εξόδου, η διαφοροποίηση των προϊόντων.
131. Η συστηματική εξάρτηση μιας επιχείρησης από τις κρατικές ενισχύσεις μπορεί να υποδεικνύει ότι η επιχείρηση δεν είναι σε θέση να αντεπεξέλθει στον ανταγωνισμό από μόνη της ή ότι απολαμβάνει αθέμιτα πλεονεκτήματα σε σύγκριση με τους ανταγωνιστές της.
132. Η Επιτροπή διακρίνει δύο κύριες πηγές δυνητικών αρνητικών επιπτώσεων στις αγορές προϊόντων:
- α) περιπτώσεις σημαντικής επέκτασης της παραγωγικής ικανότητας που προκαλεί ή επιδεινώνει την υπάρχουσα κατάσταση της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας, ιδίως σε μια παρακμάζουσα αγορά και
- β) περιπτώσεις κατά τις οποίες ο δικαιούχος της ενίσχυσης έχει ουσιαστική ισχύ στην αγορά.
133. Προκειμένου να αξιολογηθεί εάν η ενίσχυση μπορεί να χρησιμεύσει για τη δημιουργία ή τη διατήρηση μη αποδοτικών δομών της αγοράς, η Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη την επιπρόσθετη παραγωγική ικανότητα που δημιουργείται με το σχέδιο, καθώς και την ενδεχόμενη ύπαρξη υποτονικής αγοράς.
134. Σε περίπτωση που η υπό κρίση αγορά αναπτύσσεται, δεν υφίσταται συνήθως έντονη ανησυχία ότι η ενίσχυση θα επηρεάζει αρνητικά τα δυναμικά κίνητρα ή θα παρεμποδίζει αδικαιολόγητα την έξοδο ή την είσοδο.
135. Μεγαλύτερη ανησυχία είναι δικαιολογημένη όταν οι αγορές είναι παρακμάζουσες. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή κάνει διάκριση μεταξύ περιπτώσεων στις οποίες, από μακροπρόθεσμη άποψη, η σχετική αγορά βρίσκεται σε διαρθρωτική παρακμή (δηλαδή παρουσιάζει αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης) και περιπτώσεων στις οποίες η σχετική αγορά βρίσκεται σε σχετική παρακμή (δηλαδή παρουσιάζει θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης οι οποίοι, όμως, δεν υπερβαίνουν ένα ποσοστό αναφοράς).
136. Η υποτονικότητα της αγοράς θα μετράται κατά κανόνα σε σύγκριση με το ΑΕΠ του ΕΟΧ της τριετίας που προηγήθηκε της έναρξης του σχεδίου (ποσοστό αναφοράς): μπορεί επίσης να καθοριστεί με βάση τα προβλεπόμενα ποσοστά ανάπτυξης για τα επόμενα τρία έως πέντε έτη. Στους δείκτες μπορεί να περιλαμβάνονται η προβλεπόμενη μελλοντική ανάπτυξη της οικείας αγοράς και οι επακόλουθοι αναμενόμενοι συντελεστές αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας, καθώς και ο πιθανός αντίκτυπος της αύξησης της παραγωγικής ικανότητας στους ανταγωνιστές, μέσω της επίδρασής της επί των τιμών και των περιθωρίων κέρδους.
137. Σε ορισμένες περιπτώσεις, η αξιολόγηση της ανάπτυξης της αγοράς προϊόντων στον ΕΟΧ ενδέχεται να μην αποτελεί το κατάλληλο κριτήριο προκειμένου να αξιολογηθούν εξολοκλήρου οι επιπτώσεις της ενίσχυσης, ιδίως όταν η αγορά είναι παγκόσμια. Στις περιπτώσεις αυτές, η Επιτροπή θα εξετάζει τις επιπτώσεις της ενίσχυσης στις οικείες δομές της αγοράς, αναλύοντας ιδίως εάν έχει τη δυνατότητα να παραγκωνίσει παραγωγούς του ΕΟΧ.

138. Προκειμένου να αξιολογήσει την ύπαρξη σημαντικής ισχύος στην αγορά, η Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη τη θέση του αποδέκτη της ενίσχυσης στη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου πριν από τη λήψη της ενίσχυσης και την αναμενόμενη θέση στην αγορά μετά την ολοκλήρωση της επένδυσης. Η Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη τα μερίδια αγοράς του αποδέκτη, καθώς και εκείνα των ανταγωνιστών του και άλλων σχετικών παραγόντων, συμπεριλαμβανομένης για παράδειγμα της δομής της αγοράς, εξετάζοντας τον βαθμό συγκέντρωσης στην αγορά, πιθανούς φραγμούς εισόδου ⁽⁴⁷⁾, την αγοραστική ισχύ ⁽⁴⁸⁾ και φραγμούς επέκτασης ή εξόδου.

3.7.4.2. Περιπτώσεις του σεναρίου 2 (αποφάσεις σχετικά με την τοποθεσία)

139. Ωστόσο, σε περίπτωση που από το αντιπαράδειγμα απορρέει ότι η επένδυση θα είχε πραγματοποιηθεί σε άλλον τόπο εγκατάστασης (σενάριο 2), ο οποίος ανήκει στην ίδια γεωγραφική αγορά που αφορά το οικείο προϊόν, και εφόσον η ενίσχυση είναι αναλογική, τα πιθανά αποτελέσματα από άποψη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας ή σημαντικής ισχύος στην αγορά θα ήταν, κατ' αρχήν, τα ίδια ανεξαρτήτως της ενίσχυσης. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι θετικές επιπτώσεις της ενίσχυσης είναι πιθανό να αντισταθμίζουν τις περιορισμένες αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό. Ωστόσο, σε περιπτώσεις που η εναλλακτική τοποθεσία βρίσκεται στον ΕΟΧ, η Επιτροπή ανησυχεί ιδιαίτερα για τις αρνητικές επιπτώσεις που συνδέονται με την εναλλακτική τοποθεσία και, ως εκ τούτου, εάν η ενίσχυση προκαλέσει τις προφανείς αρνητικές επιπτώσεις που περιγράφονται στις παραγράφους 121 και 122, η ενίσχυση δεν μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την εσωτερική αγορά, διότι θεωρείται απίθανο να αντισταθμιστεί από άλλα θετικά στοιχεία.

3.7.5. Καθεστώτα ενισχύσεων λειτουργίας

140. Εάν η ενίσχυση είναι αναγκαία και αναλογική για την επίτευξη του κοινού στόχου που περιγράφεται στην υποενότητα 3.2.3, οι αρνητικές επιπτώσεις της ενίσχυσης είναι πιθανό να αντισταθμιστούν από θετικά αποτελέσματα. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, η ενίσχυση μπορεί να οδηγήσει σε αλλαγές στη διάρθρωση της αγοράς ή στα χαρακτηριστικά ενός τομέα ή κλάδου που θα μπορούσαν να στρεβλώσουν σημαντικά τον ανταγωνισμό μέσω φραγμών εισόδου ή εξόδου από την αγορά, αποτελεσμάτων υποκατάστασης ή μετατόπισης των εμπορικών ροών. Στις περιπτώσεις αυτές, οι διαπιστωμένες αρνητικές επιπτώσεις δεν είναι πιθανό να αντισταθμιστούν από άλλες θετικές συνέπειες.

3.8. Διαφάνεια

141. Τα κράτη μέλη πρέπει να δημοσιεύουν σε κεντρικό ιστότοπο ή σε μεμονωμένο ιστότοπο που ανακτά πληροφορίες από διάφορους ιστοτόπους (για παράδειγμα περιφερειακούς ιστοτόπους) τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες σχετικά τα κοινοποιηθέντα μέτρα κρατικών ενισχύσεων: το κείμενο του κοινοποιηθέντος καθεστώτος ενισχύσεων και τις διατάξεις σχετικά με την εφαρμογή του, τη χορηγούσα αρχή, τους μεμονωμένους δικαιούχους, το ποσό της ενίσχυσης ανά δικαιούχο και την ένταση της ενίσχυσης. Οι απαιτήσεις αυτές ισχύουν για τις μεμονωμένες ενισχύσεις που χορηγούνται στο πλαίσιο κοινοποιηθέντων καθεστώτων ενισχύσεων, καθώς επίσης και ενισχύσεων *ad hoc*. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να δημοσιεύονται μετά από την έκδοση της απόφασης για χορήγηση της ενίσχυσης, να διατηρούνται επί τουλάχιστον 10 έτη και να διατίθενται στο ευρύ κοινό χωρίς περιορισμούς ⁽⁴⁹⁾.

4. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

142. Για να διασφαλιστεί περαιτέρω ο περιορισμός των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και του εμπορίου, η Επιτροπή ενδέχεται να απαιτήσει για ορισμένα καθεστώτα να υπόκεινται σε χρονικό περιορισμό (διάρκεια συνήθως 4 ετών ή λιγότερο), καθώς και στην αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 27.
143. Οι αξιολογήσεις θα διενεργούνται για καθεστώτα με ιδιαίτερα ισχυρές δυνητικές στρεβλώσεις, δηλαδή που ενδέχεται να οδηγήσουν σε σημαντικό περιορισμό του ανταγωνισμού, εάν η εφαρμογή τους δεν αξιολογηθεί σε εύθετο χρόνο.

⁽⁴⁷⁾ Οι εν λόγω φραγμοί εισόδου περιλαμβάνουν νομικά εμπόδια (ιδίως δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας), οικονομίες κλίμακας και φάσματος, φραγμούς πρόσβασης σε δίκτυα και υποδομές. Όταν η ενίσχυση αφορά αγορά στην οποία ο δικαιούχος αποτελεί κατεστημένο φορέα, οι τυχόν φραγμοί εισόδου σε αυτήν μπορούν να αυξήσουν τη δυνητική ουσιαστική ισχύ που ασκείται στην αγορά από τον δικαιούχο της ενίσχυσης και κατ' επέκταση τις αρνητικές επιπτώσεις της εν λόγω ισχύος στην αγορά.

⁽⁴⁸⁾ Όταν υπάρχουν ισχυροί αγοραστές στην αγορά, ο δικαιούχος της ενίσχυσης είναι λιγότερο πιθανό να είναι σε θέση να αυξήσει τις τιμές του έναντι των ισχυρών αυτών αγοραστών.

⁽⁴⁹⁾ Οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει να επικαιροποιούνται τακτικά (για παράδειγμα κάθε έξι μήνες) και να είναι διαθέσιμες σε κοινόχρηστη μορφή.

144. Δεδομένων των στόχων της αξιολόγησης και για να αποφευχθεί η δυσανάλογη επιβάρυνση των κρατών μελών σε σχέση με τα μικρότερα ποσά ενίσχυσης, η υποχρέωση αυτή μπορεί να επιβληθεί μόνο για καθεστώτα ενίσχυσης με μεγάλους προϋπολογισμούς ενίσχυσης που περιλαμβάνουν καινοτόμα χαρακτηριστικά ή όταν προβλέπονται σημαντικές αγοραίες, τεχνολογικές ή κανονιστικές αλλαγές. Η αξιολόγηση πρέπει να διενεργείται από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα από την αρχή χορήγησης της ενίσχυσης στη βάση κοινής μεθοδολογίας⁽⁵⁰⁾ και να δημοσιοποιείται. Η αξιολόγηση πρέπει να υποβάλλεται εγκαίρως στην Επιτροπή προκειμένου να επιτραπεί η αξιολόγηση πιθανής παράτασης του καθεστώτος ενίσχυσης και σε κάθε περίπτωση μετά τη λήξη του καθεστώτος. Το ακριβές πεδίο και η μεθοδολογία με την οποία πρόκειται να πραγματοποιηθεί η εν λόγω αξιολόγηση καθορίζονται στην απόφαση έγκρισης του μέτρου ενίσχυσης. Κάθε μεταγενέστερο μέτρο ενίσχυσης με παρεμφερή στόχο πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα της αξιολόγησης.

5. ΧΑΡΤΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

145. Στο παρόν τμήμα, η Επιτροπή καθορίζει τα κριτήρια για τον προσδιορισμό των περιοχών που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) και γ) της Συνθήκης. Οι περιοχές που πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές και τις οποίες ένα κράτος μέλος επιθυμεί να χαρακτηρίσει ως περιοχές «α» ή «γ» πρέπει να ταυτοποιούνται στον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων, ο οποίος πρέπει να κοινοποιείται στην Επιτροπή και να εγκρίνεται από την Επιτροπή προτού καταστεί δυνατή η χορήγηση περιφερειακών ενισχύσεων προς τις επιχειρήσεις που βρίσκονται εντός των συγκεκριμένων περιοχών. Οι χάρτες πρέπει να διευκρινίζουν επίσης τις μέγιστες εντάσεις ενίσχυσης που ισχύουν στις περιοχές αυτές.

5.1. Πληθυσμιακή κάλυψη επιλέξιμη για περιφερειακές ενισχύσεις

146. Δεδομένου ότι η χορήγηση κρατικών ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα παρεκκλίνει από τη γενική απαγόρευση των κρατικών ενισχύσεων που προβλέπεται στο άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο συνολικός πληθυσμός των περιοχών «α» και «γ» στην Ένωση πρέπει να είναι χαμηλότερος από εκείνον των μη-καθορισμένων περιοχών. Η συνολική κάλυψη των εν λόγω χαρακτηρισμένων περιοχών θα πρέπει ως εκ τούτου να είναι μικρότερη από το 50 % του πληθυσμού της Ένωσης.
147. Στις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα 2007-2013⁽⁵¹⁾ η συνολική κάλυψη των περιοχών «α» και «γ» είχε οριστεί στο 42 % του πληθυσμού της ΕΕ των 25 (45,5 % του πληθυσμού της ΕΕ των 27). Η Επιτροπή θεωρεί ότι το αρχικό αυτό επίπεδο της συνολικής κάλυψης του πληθυσμού θα πρέπει να προσαρμοστεί προκειμένου να αντικατοπτρίζει την παρούσα δεινή οικονομική κατάσταση πολλών κρατών μελών.
148. Κατά συνέπεια, το συνολικό ανώτατο όριο κάλυψης των περιοχών «α» και «γ» θα πρέπει να οριστεί στο 46,53 % του πληθυσμού της ΕΕ των 27 για την περίοδο 2014-2020⁽⁵²⁾.

5.2. Η παρέκκλιση του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο α)

149. Το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) της Συνθήκης προβλέπει ότι «οι ενισχύσεις για την προώθηση της οικονομικής αναπτύξεως περιοχών, στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση, καθώς και των περιοχών που αναφέρονται στο άρθρο 349, λαμβάνοντας υπόψη της διαρθρωτική, οικονομική και κοινωνική τους κατάσταση» μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά. Σύμφωνα με το Δικαστήριο, «η χρήση των όρων “ασυνήθως” και “σοβαρή” στην παρέκκλιση του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) δείχνει ότι αυτή αφορά μόνον περιοχές όπου η οικονομική κατάσταση είναι εξαιρετικά δυσμενής σε σχέση προς το σύνολο της [Ένωσης]»⁽⁵³⁾.

⁽⁵⁰⁾ Μια τέτοια κοινή μεθοδολογία μπορεί να παρέχεται από την Επιτροπή.

⁽⁵¹⁾ ΕΕ C 54 της 4.3.2006, σ. 13.

⁽⁵²⁾ Το όριο αυτό ορίζεται σύμφωνα με τα πληθυσμιακά δεδομένα της Eurostat για το 2010. Το ανώτατο όριο θα αντιστοιχεί στο 47,00 % του πληθυσμού της ΕΕ των 28 μετά την ένταξη της Κροατίας στην Ένωση.

⁽⁵³⁾ Απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 1987 στην υπόθεση 248/84, Γερμανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 4036, σκέψη 19)· απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 1997 στην υπόθεση C-169/95, Ισπανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1997, σ. I-148, σκέψη 15)· και απόφαση της 7ης Μαρτίου 2002 στην υπόθεση C-310/99, Ιταλία κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. I-2289, σκέψη 77).

150. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) της Συνθήκης πληρούνται για περιοχές NUTS 2 ⁽⁵⁴⁾ που έχουν κατά κεφαλήν ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕΠ) κατώτερο ή ίσο με το 75 % του μέσου όρου της Ένωσης ⁽⁵⁵⁾.

151. Κατά συνέπεια, ένα κράτος μέλος μπορεί να χαρακτηρίζει ως περιοχές «α» τις ακόλουθες περιοχές:

α) περιφέρειες NUTS 2 των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕΠ σε μονάδες αγοραστικής δύναμης (ΜΑΔ) ⁽⁵⁶⁾ είναι κατώτερο από ή ίσο με το 75 % του μέσου όρου της ΕΕ των 27 (με βάση τον μέσο όρο της τελευταίας τριετίας για την οποία είναι διαθέσιμα στοιχεία της Eurostat) ⁽⁵⁷⁾.

β) εξόχως απόκεντρες περιοχές.

152. Οι επιλέξιμες περιοχές «α» απαριθμούνται ανά κράτος μέλος στο παράρτημα Ι.

5.3. Η παρέκκλιση του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ)

153. Το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης προβλέπει ότι «ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον» μπορεί να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά. Σύμφωνα με το Δικαστήριο, «[η] εξαίρεση που προβλέπει το στοιχείο γ) [του άρθρου 107 παράγραφος 3] [...], καθόσον επιτρέπει την ανάπτυξη ορισμένων περιοχών χωρίς να περιορίζεται από τις οικονομικές προϋποθέσεις που στοιχείου α) [του άρθρου 107 παράγραφος 3], υπό τον όρο ότι οι ενισχύσεις που προβλέπονται εκεί “δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον”. Η διάταξη αυτή παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να εγκρίνει ενισχύσεις που αποβλέπουν στην προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης των περιοχών ενός κράτους μέλους οι οποίες μειονεκτούν σε σχέση προς τον εθνικό μέσο όρο» ⁽⁵⁸⁾.

154. Το συνολικό ανώτατο όριο κάλυψης των περιοχών «γ» της Ένωσης («κάλυψη “γ”») προκύπτει από την αφαίρεση του πληθυσμού των επιλέξιμων περιοχών «α» στην Ένωση από το συνολικό ανώτατο όριο κάλυψης που προβλέπεται στην παράγραφο 148.

155. Υπάρχουν δύο κατηγορίες περιοχών «γ»:

α) περιοχές που πληρούν ορισμένα προκαθορισμένα κριτήρια και τις οποίες ένα κράτος μέλος μπορεί συνενπώς να χαρακτηρίσει ως περιοχές «γ», χωρίς να υφίσταται ανάγκη για οποιαδήποτε περαιτέρω αιτιολόγηση («προκαθορισμένες περιοχές “γ”»).

β) περιοχές που ένα κράτος μέλος μπορεί, κατά την κρίση του, να χαρακτηρίσει ως περιοχές «γ», υπό την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος αποδεικνύει ότι η εν λόγω περιοχές πληρούν ορισμένα κοινωνικοοικονομικά κριτήρια («μη προκαθορισμένες περιοχές “γ”»).

⁽⁵⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 31/2011 της Επιτροπής, της 17ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση παραρτημάτων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1059/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση μιας κοινής ονοματολογίας των εδαφικών στατιστικών μονάδων (NUTS) (ΕΕ L 13 της 18.1.2011, σ. 3). Τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται στην ονοματολογία NUTS 2010.

⁽⁵⁵⁾ Η αναφορά σε περιφέρειες με κατά κεφαλήν ΑΕΠ κατώτερο του 75 % του [κοινοτικού] μέσου όρου εισηχθή με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μέθοδο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) στις περιφερειακές ενισχύσεις (ΕΕ C 212 της 12.8.1988, σ. 2).

⁽⁵⁶⁾ Σε κάθε μνεία που θα ακολουθήσει για το κατά κεφαλήν ΑΕΠ, το ΑΕΠ θα εκφράζεται σε ΜΑΔ.

⁽⁵⁷⁾ Τα στοιχεία καλύπτουν την περίοδο 2008-2010. Σε κάθε μνεία που θα ακολουθήσει για το κατά κεφαλήν ΑΕΠ σε σχέση με τον μέσο όρο της ΕΕ των 27, τα στοιχεία βασίζονται στον μέσο όρο των περιφερειακών στοιχείων της Eurostat για την περίοδο 2008-2010.

⁽⁵⁸⁾ Απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 1987 στην υπόθεση 248/84, Γερμανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 4036, σκέψη 19).

5.3.1. Προκαθορισμένες περιοχές «γ»

5.3.1.1. Ειδικός υπολογισμός της κάλυψης «γ» για προκαθορισμένες περιοχές «γ»

156. Η Επιτροπή θεωρεί ότι κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος πρέπει να διαθέτει επαρκή κάλυψη «γ» για να είναι σε θέση να χαρακτηρίσει ως περιοχές «γ» τις περιφέρειες που είχαν χαρακτηριστεί ως περιοχές «α» στον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων κατά την περίοδο 2011-2013 ⁽⁵⁹⁾.

157. Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι κάθε κράτος μέλος πρέπει να διαθέτει επαρκή κάλυψη «γ» για να είναι σε θέση να χαρακτηρίζει ως περιοχές «γ», τις περιοχές που έχουν χαμηλή πληθυσμιακή πυκνότητα.

158. Κατά συνέπεια, οι ακόλουθες περιοχές θα χαρακτηριστούν ως προκαθορισμένες περιοχές «γ»:

α) πρώην περιοχές «α»: οι περιφέρειες NUTS 2 που είχαν χαρακτηριστεί ως περιοχές «α» κατά την περίοδο 2011-2013 ⁽⁶⁰⁾.

β) αραιοκατοικημένες περιοχές: οι περιφέρειες NUTS 2 με λιγότερους από 8 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο ή οι περιφέρειες NUTS 3 με λιγότερους από 12,5 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο (με βάση τα στοιχεία της Eurostat για την πυκνότητα του πληθυσμού για το 2010).

159. Ο ειδικός υπολογισμός της προκαθορισμένης κάλυψης «γ» ορίζεται ανά κράτος μέλος στο παράρτημα Ι. Ο ειδικός αυτός υπολογισμός της πληθυσμιακής κάλυψης μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο για τον χαρακτηρισμό προκαθορισμένων περιοχών «γ».

5.3.1.2. Χαρακτηρισμός των προκαθορισμένων περιοχών «γ»

160. Ένα κράτος μέλος μπορεί να χαρακτηρίζει ως περιοχές «γ» τις προκαθορισμένες περιοχές «γ» που αναφέρονται στην παράγραφο 158.

161. Όσον αφορά τις αραιοκατοικημένες περιοχές, ένα κράτος μέλος πρέπει κατ' αρχήν να χαρακτηρίζει ως τέτοιες τις περιφέρειες NUTS 2 με λιγότερους από 8 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο ή περιφέρειες NUTS 3 με λιγότερους από 12,5 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο. Ωστόσο, ένα κράτος μέλος μπορεί να χαρακτηρίζει τμήματα των περιφερειών NUTS 3 με λιγότερους από 12,5 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο ή άλλες γειτονικές περιοχές που γειτνιάζουν με τις εν λόγω περιφέρειες NUTS 3, εφόσον οι χαρακτηρισθείσες περιοχές έχουν λιγότερους από 12,5 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο και ο χαρακτηρισμός τους δεν υπερβαίνει τον ειδικό υπολογισμό της κάλυψης «γ» που αναφέρεται στην παράγραφο 160.

5.3.2. Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»

5.3.2.1. Μέθοδος υπολογισμού της μη προκαθορισμένης κάλυψης «γ» μεταξύ των κρατών μελών

162. Το συνολικό ανώτατο όριο κάλυψης των μη προκαθορισμένων περιοχών «γ» στην Ένωση προκύπτει από την αφαίρεση του πληθυσμού των επιλέξιμων περιοχών «α» και των προκαθορισμένων περιοχών «γ» από το συνολικό ανώτατο όριο κάλυψης που προβλέπεται στην παράγραφο 148. Η μη προκαθορισμένη κάλυψη περιοχών «γ» κατανέμεται στα κράτη μέλη με τη μέθοδο που προβλέπεται στο παράρτημα ΙΙ.

⁽⁵⁹⁾ Ο κατάλογος των περιοχών «α» τροποποιήθηκε το 2011 [βλ. ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την αναθεώρηση του καθεστώτος των κρατικών ενισχύσεων και του ανώτατου ορίου ενίσχυσης των περιφερειών στατιστικού αντίκτυπου για την περίοδο 1.1.2011-31.12.2013 (ΕΕ C 222 της 17.8.2010, σ. 2)].

⁽⁶⁰⁾ Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πρώην περιοχές «α» χαρακτηρίστηκαν με βάση τις περιφέρειες NUTS 2 που παρατίθενται στην ονοματολογία NUTS για το 2003, μόνον οι περιφέρειες που κατά την περίοδο 2011-2013 ήταν περιοχές «α» μπορούν να χαρακτηριστούν ως προκαθορισμένες περιοχές «γ», ανεξάρτητα από τις αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν στην ονοματολογία NUTS για το 2006 ή την ονοματολογία NUTS για το 2010 για τις εν λόγω περιφέρειες.

5.3.2.2. Δίχτυ ασφαλείας και ελάχιστη πληθυσμιακή κάλυψη

163. Για να αντιμετωπιστούν οι δυσχέρειες των κρατών μελών που έχουν πληγεί ιδιαιτέρως από την οικονομική κρίση, η Επιτροπή θεωρεί ότι η συνολική κάλυψη κάθε κράτους μέλους που επωφελείται από οικονομική ενίσχυση βάσει του μηχανισμού παροχής μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης στα κράτη μέλη που δεν ανήκουν στη ζώνη του ευρώ, όπως θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 332/2002 του Συμβουλίου⁽⁶¹⁾, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΕΤΧΣ)⁽⁶²⁾, του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Χρηματοοικονομικής Σταθεροποίησης (ΕΜΧΣ)⁽⁶³⁾ ή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ)⁽⁶⁴⁾ δεν θα πρέπει να μειωθεί σε σύγκριση με την περίοδο 2007-2013.
164. Για την εξασφάλιση της συνέχειας στους χάρτες περιφερειακών ενισχύσεων και ελάχιστου πεδίου δράσης για όλα τα κράτη μέλη, η Επιτροπή θεωρεί ότι κάθε κράτος μέλος δεν θα πρέπει να χάσει πάνω από το ήμισυ της συνολικής του κάλυψης σε σχέση με την περίοδο 2007-2013 και ότι κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να διαθέτει μια ελάχιστη πληθυσμιακή κάλυψη.
165. Κατά συνέπεια, κατά παρέκκλιση από το γενικό ανώτατο όριο κάλυψης που προβλέπεται στην παράγραφο 148, η κάλυψη «γ» για έκαστο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αυξάνεται, ανάλογα με τις ανάγκες, ούτως ώστε:
- α) η συνολική κάλυψη «α» και «γ» κάθε κράτους μέλους, το οποίο ήδη, κατά την ημερομηνία έκδοσης των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, επωφελείται από τη χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης βάσει του μηχανισμού παροχής μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης στα κράτη μέλη που δεν ανήκουν στη ζώνη του ευρώ, του ΕΤΧΣ, του ΕΜΧΣ ή του ΕΜΣ να μη μειωθεί σε σύγκριση με την περίοδο 2007-2013·
  - β) η συνολική κάλυψη «α» και «γ» κάθε ενδιαφερόμενου κράτους μέλους να μην μειωθεί κατά περισσότερο από 50 % σε σύγκριση με την περίοδο 2007-2013⁽⁶⁵⁾·
  - γ) κάθε κράτος μέλος να έχει πληθυσμιακή κάλυψη τουλάχιστον 7,5 % του εθνικού πληθυσμού του⁽⁶⁶⁾.
166. Η μη προκαθορισμένη κάλυψη «γ», συμπεριλαμβανομένων του δικτύου ασφαλείας και της ελάχιστης πληθυσμιακής κάλυψης, ορίζεται ανά κράτος μέλος στο παράρτημα Ι.

5.3.2.3. Χαρακτηρισμός των μη προκαθορισμένων περιοχών «γ»

167. Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται από τα κράτη μέλη για τον χαρακτηρισμό των περιοχών «γ» θα πρέπει να αντανakλούν την ποικιλομορφία των καταστάσεων στις οποίες είναι δικαιολογημένη η χορήγηση των ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα. Τα κριτήρια θα πρέπει, ως εκ τούτου, να αντιμετωπίζουν ορισμένα κοινωνικοοικονομικά, γεωγραφικά ή διαρθρωτικά προβλήματα που ενδέχεται να προκύψουν σε περιοχές «γ» και θα πρέπει να παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις ότι η χορήγηση κρατικών ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα δεν θα αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον.

⁽⁶¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 332/2002 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2002, για τη θέσπιση ενός μηχανισμού μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών των κρατών μελών (ΕΕ L 53 της 23.2.2002, σ. 1).

⁽⁶²⁾ Βλ. <http://www.efsf.europa.eu/about/legal-documents/index.htm>

⁽⁶³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 407/2010 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2010, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού μηχανισμού χρηματοοικονομικής σταθεροποίησης (ΕΕ L 118 της 12.5.2010, σ. 1).

⁽⁶⁴⁾ Συνθήκη για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας

⁽⁶⁵⁾ Το εν λόγω στοιχείο του δικτύου ασφαλείας ισχύει για την Κύπρο και το Λουξεμβούργο.

⁽⁶⁶⁾ Η εν λόγω ελάχιστη πληθυσμιακή κάλυψη ισχύει για τις Κάτω Χώρες.

168. Κατά συνέπεια, ένα κράτος μέλος μπορεί να χαρακτηρίζει ως περιοχές «γ» τις μη προκαθορισμένες περιοχές «γ» που ορίζονται με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

α) Κριτήριο 1: γειτονικές περιοχές τουλάχιστον 100 000 κατοίκων ⁽⁶⁷⁾ που βρίσκονται σε περιφέρειες NUTS 2 ή NUTS 3 που έχουν:

- κατά κεφαλήν ΑΕΠ κατώτερο από ή ίσο με τον μέσο όρο της ΕΕ των 27, ή
- ποσοστό ανεργίας ανώτερο από ή ίσο με το 115 % του εθνικού μέσου όρου ⁽⁶⁸⁾.

β) Κριτήριο 2: περιφέρειες NUTS 3 με λιγότερους από 100 000 κατοίκους που έχουν:

- κατά κεφαλήν ΑΕΠ κατώτερο από ή ίσο με τον μέσο όρο της ΕΕ των 27, ή
- ποσοστό ανεργίας άνω του ή ίσο με το 115 % του εθνικού μέσου όρου.

γ) Κριτήριο 3: νησιά ή παρακείμενες περιοχές που χαρακτηρίζονται από παρόμοια γεωγραφική απομόνωση (για παράδειγμα, χερσόνησοι ή ορεινές περιοχές), που έχουν:

- κατά κεφαλήν ΑΕΠ κατώτερο από ή ίσο με τον μέσο όρο της ΕΕ των 27 ⁽⁶⁹⁾, ή
- ποσοστό ανεργίας άνω του ή ίσο με το 115 % του εθνικού μέσου όρου ⁽⁷⁰⁾ ή
- λιγότερους από 5 000 κατοίκους.

δ) Κριτήριο 4: περιφέρειες NUTS 3 ή τμήματα των περιφερειών NUTS 3 που συγκροτούν παρακείμενες περιοχές, που γειτνιάζουν με μια περιοχή «α» ή που συνορεύουν με χώρα εκτός του ΕΟΧ ή της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ).

ε) Κριτήριο 5: γειτονικές περιοχές τουλάχιστον 50 000 κατοίκων ⁽⁷¹⁾ που αντιμετωπίζουν μείζονα διαρθρωτική αλλαγή ή σχετικά σοβαρή ύφεση υπό την προϋπόθεση ότι τέτοιες περιοχές δεν βρίσκονται σε περιφέρειες NUTS 3 ή γειτονικές περιοχές που πληρούν τα κριτήρια για να χαρακτηριστούν ως προκαθορισμένες περιοχές ή τα κριτήρια 1 έως 4 ⁽⁷²⁾.

⁽⁶⁷⁾ Το εν λόγω κατώτατο όριο πληθυσμού θα μειωθεί σε 50 000 κατοίκους για τα κράτη μέλη που έχουν μη προκαθορισμένη κάλυψη «γ» για πληθυσμό μικρότερο από 1 εκατομμύριο κατοίκους ή σε 10 000 κατοίκους για τα κράτη μέλη των οποίων ο εθνικός πληθυσμός είναι κάτω από 1 εκατομμύριο κατοίκους.

⁽⁶⁸⁾ Για την ανεργία, οι υπολογισμοί πρέπει να βασίζονται στα περιφερειακά στοιχεία που δημοσιεύονται από την εθνική στατιστική υπηρεσία, χρησιμοποιώντας τον μέσο όρο των τριών τελευταίων ετών για τα οποία υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία (κατά τη στιγμή της κοινοποίησης του χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων). Εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, το ποσοστό ανεργίας σε σχέση με τον εθνικό μέσο όρο υπολογίζεται με βάση τα στοιχεία αυτά.

⁽⁶⁹⁾ Για τον καθορισμό του κατά πόσον τέτοια νησιά ή παρακείμενες περιοχές έχουν κατά κεφαλήν ΑΕΠ κατώτερο από ή ίσο με τον μέσο όρο της ΕΕ των 27, το κράτος μέλος μπορεί να βασίζεται σε στοιχεία που παρέχονται από την εθνική στατιστική υπηρεσία του ή άλλες αναγνωρισμένες πηγές.

⁽⁷⁰⁾ Για τον καθορισμό του κατά πόσον τέτοια νησιά ή παρακείμενες περιοχές έχουν ποσοστό ανεργίας ανώτερο από ή ίσο με το 115 % του εθνικού μέσου όρου, το κράτος μέλος μπορεί να βασίζεται σε στοιχεία που παρέχονται από την εθνική στατιστική υπηρεσία του ή άλλες αναγνωρισμένες πηγές.

⁽⁷¹⁾ Το εν λόγω κατώτατο όριο πληθυσμού θα μειωθεί σε 25 000 κατοίκους για τα κράτη μέλη που έχουν μη προκαθορισμένη κάλυψη «γ» για πληθυσμό μικρότερο από 1 εκατομμύριο κατοίκους ή σε 5 000 κατοίκους για τα κράτη μέλη των οποίων ο συνολικός πληθυσμός είναι κάτω από 1 εκατομμύριο κατοίκους ή σε 5 000 κατοίκους για νησιά και γειτονικές περιοχές που χαρακτηρίζονται από παρόμοια γεωγραφική απομόνωση.

⁽⁷²⁾ Για την εφαρμογή του κριτηρίου 5, το κράτος μέλος πρέπει να αποδείξει ότι πληρούνται οι ισχύουσες προϋποθέσεις συγκρίνοντας τις οικείες περιοχές με την κατάσταση άλλων περιοχών του ίδιου κράτους μέλους ή άλλων κρατών μελών με βάση κοινωνικοοικονομικούς δείκτες σχετικά με τις στατιστικές διάρθρωσης των επιχειρήσεων, τις αγορές εργασίας, τους λογαριασμούς των νοικοκυριών, την εκπαίδευση ή άλλους παρόμοιους δείκτες. Για τον σκοπό αυτό, το κράτος μέλος μπορεί να βασίζεται στα στοιχεία που παρέχονται από την εθνική στατιστική υπηρεσία του ή άλλες αναγνωρισμένες πηγές.

169. Για τους σκοπούς της εφαρμογής των κριτηρίων που αναφέρονται στην παράγραφο 168, η έννοια των γειτονικών περιοχών αναφέρεται σε ολόκληρη την τοπική διοικητική μονάδα 2 (LAU 2) ⁽⁷³⁾ ή σε μια ομάδα ολόκληρων περιοχών LAU 2 ⁽⁷⁴⁾. Μια ομάδα περιοχών LAU 2 θα θεωρείται ότι αποτελεί γειτονική περιοχή εάν καμία από τις περιοχές της ομάδας συνορεύει διοικητικά με άλλη περιοχή της ομάδας ⁽⁷⁵⁾.
170. Η συμμόρφωση με την πληθυσμιακή κάλυψη που επιτρέπεται για κάθε κράτος μέλος θα καθοριστεί με βάση τα πλέον πρόσφατα στοιχεία σχετικά με τον συνολικό πληθυσμό των κατοίκων των οικείων περιοχών, όπως δημοσιεύεται από την εθνική στατιστική υπηρεσία.
- 5.4. **Μέγιστες εντάσεις ενίσχυσης που ισχύουν για επενδυτικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα**
171. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι μέγιστες εντάσεις ενίσχυσης που ισχύουν για τις περιφερειακές επενδυτικές ενισχύσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη φύση και την έκταση των ανισοτήτων μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιφερειών της Ένωσης. Οι εντάσεις ενίσχυσης θα πρέπει να είναι υψηλότερες σε περιοχές «α» από ό,τι σε περιοχές «γ».
- 5.4.1. **Μέγιστες εντάσεις ενίσχυσης σε περιοχές «α»**
172. Η ένταση ενίσχυσης σε περιοχές «α» δεν πρέπει να υπερβαίνει:
- α) το 50 % του ΑΙΕ στις περιφέρειες NUTS 2 των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι κατώτερο του ή ίσο με το 45 % του μέσου όρου της ΕΕ των 27·
  - β) το 35 % του ΑΙΕ στις περιφέρειες NUTS 2 των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι μεταξύ του 45 % και του 60 % ή ισούται με 45 % και 60 % του μέσου όρου της ΕΕ των 27·
  - γ) το 25 % του ΑΙΕ στις περιφέρειες NUTS 2 των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι κάτω του 60 % του μέσου όρου της ΕΕ των 27.
173. Οι μέγιστες εντάσεις ενίσχυσης που προβλέπονται στην παράγραφο 172 μπορεί να αυξηθούν κατά έως και 20 ποσοστιαίες μονάδες σε εξόχως απόκεντρες περιοχές που έχουν κατά κεφαλήν ΑΕΠ κατώτερο από ή ίσο με το 75 % του μέσου όρου της ΕΕ των 27 ή κατά έως 10 ποσοστιαίες μονάδες σε άλλες εξόχως απόκεντρες περιοχές.
- 5.4.2. **Μέγιστες εντάσεις ενίσχυσης σε περιοχές «γ»**
174. Η ένταση ενίσχυσης δεν πρέπει να υπερβαίνει:
- α) το 15 % του ΑΙΕ σε αραιοκατοικημένες περιοχές και σε περιοχές (περιφέρειες NUTS 3 ή τμήματα των περιφερειών NUTS 3) που έχουν χερσαία σύνορα με χώρα εκτός του ΕΟΧ ή της ΕΖΕΣ·
  - β) το 10 % του ΑΕΙ σε μη προκαθορισμένες περιοχές «γ».
175. Στις πρώην περιοχές «α» η ένταση ενίσχυσης της τάξης του 10 % του ΑΕΙ μπορεί να αυξηθεί έως και κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες από την 1η Ιουλίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2017.
176. Εάν μια περιοχή «γ» γειτνιάζει με περιοχή «α», τότε η μέγιστη ένταση ενίσχυσης στις περιφέρειες NUTS 3 ή σε τμήματα των περιφερειών NUTS 3 εντός της συγκεκριμένης περιοχής «γ» που γειτνιάζουν με την περιοχή «α» μπορεί να αυξηθεί ανάλογα με τις ανάγκες, ούτως ώστε η διαφορά στην ένταση των ενισχύσεων μεταξύ των δύο περιοχών να μην υπερβαίνει τις 15 ποσοστιαίες μονάδες.

⁽⁷³⁾ Το κράτος μέλος δύναται να αναφερθεί σε περιοχές LAU 1 αντί για περιοχές LAU 2, εάν οι εν λόγω περιοχές LAU 1 διαθέτουν μικρότερο πληθυσμό σε σχέση με την περιοχή LAU 2 της οποίας αποτελούν τμήμα.

⁽⁷⁴⁾ Ωστόσο, το κράτος μέλος δύναται να χαρακτηρίσει τμήματα περιοχής LAU 2 (ή περιοχής LAU 1), με την προϋπόθεση ότι ο πληθυσμός της περιοχής LAU υπερβαίνει το ελάχιστο πληθυσμιακό όριο που απαιτείται για τις γειτονικές περιοχές σύμφωνα με τα κριτήρια 1 ή 5 (συμπεριλαμβανομένης της μείωσης των ορίων του πληθυσμού για τα εν λόγω κριτήρια) και ότι ο πληθυσμός των τμημάτων της εν λόγω περιοχής LAU ανέρχεται τουλάχιστον στο 50 % του ελάχιστου πληθυσμού που απαιτείται σύμφωνα με το εφαρμοστέο κριτήριο.

⁽⁷⁵⁾ Στην περίπτωση των νησιών, τα διοικητικά σύνορα περιλαμβάνουν τα θαλάσσια σύνορα με άλλες διοικητικές μονάδες του οικείου κράτους μέλους.

5.4.3. Αύξηση των εντάσεων ενίσχυσης για τις ΜΜΕ

177. Οι μέγιστες εντάσεις ενίσχυσης που προβλέπονται στις υποενότητες 5.4.1 και 5.4.2 μπορεί να αυξηθούν κατά έως και 20 ποσοστιαίες μονάδες για μικρές επιχειρήσεις ή έως και 10 ποσοστιαίες μονάδες για μεσαίες επιχειρήσεις ⁽⁷⁶⁾.

5.5. Κοινοποίηση και δήλωση συμβατότητας

178. Μετά τη δημοσίευση των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να κοινοποιήσει στην Επιτροπή έναν ενιαίο χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων με ισχύ από την 1η Ιουλίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020. Κάθε κοινοποίηση πρέπει να περιλαμβάνει τις πληροφορίες που προσδιορίζονται στο έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα III.

179. Η Επιτροπή θα εξετάζει κάθε κοινοποιηθέντα χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων με βάση τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές και θα εκδίδει απόφαση για την έγκριση του χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων για το οικείο κράτος μέλος. Κάθε χάρτης περιφερειακών ενισχύσεων θα δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και θα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών.

5.6. Τροποποιήσεις

5.6.1. Πληθυσμιακό απόθεμα

180. Ένα κράτος μέλος δύναται, με δική του πρωτοβουλία, να αποφασίσει να δημιουργήσει ένα απόθεμα εθνικής πληθυσμιακής κάλυψης το οποίο θα συνίσταται στη διαφορά μεταξύ του ανώτατου ορίου πληθυσμιακής κάλυψης για το εν λόγω κράτος μέλος, όπως υπολογίζεται από την Επιτροπή ⁽⁷⁷⁾ και της κάλυψης που χρησιμοποιείται για τις περιοχές «α» και «γ» που χαρακτηρίζονται στον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

181. Στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος έχει αποφασίσει να δημιουργήσει ένα τέτοιο απόθεμα, μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να χρησιμοποιήσει το απόθεμα αυτό για να προσθέσει νέες περιοχές «γ» στον χάρτη του μέχρι να αγγίξει το εθνικό ανώτατο όριο κάλυψης του. Για τον σκοπό αυτό, το κράτος μέλος μπορεί να βασίζεται στα πιο πρόσφατα κοινωνικοοικονομικά στοιχεία που παρέχονται από την Eurostat ή την εθνική στατιστική υπηρεσία του ή άλλες αναγνωρισμένες πηγές. Ο πληθυσμός των σχετικών περιοχών «γ» θα πρέπει να υπολογίζεται με βάση τα πληθυσμιακά δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση του αρχικού χάρτη.

182. Το κράτος μέλος πρέπει να ενημερώνει την Επιτροπή κάθε φορά που προτίθεται να χρησιμοποιήσει το πληθυσμιακό του απόθεμα για την προσθήκη νέων περιοχών «γ» πριν από τη θέση σε ισχύ τέτοιων τροποποιήσεων.

5.6.2. Ενδιάμεση επανεξέταση

183. Τον Ιούνιο του 2016 ⁽⁷⁸⁾, η Επιτροπή θα εξετάσει κατά πόσον μια περιφέρεια NUTS 2 ⁽⁷⁹⁾, η οποία δεν αναφέρεται στο παράρτημα I των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών ως «περιοχή α», έχει κατά κεφαλήν ΑΕΠ κάτω του 75 % του μέσου όρου της ΕΕ των 28, και θα δημοσιεύσει ανακοίνωση σχετικά με τα αποτελέσματα της ανάλυσης αυτής. Τότε, η Επιτροπή θα εξετάσει κατά πόσον είναι δυνατόν οι εν λόγω προσδιορισμένες περιοχές να καταστούν επιλέξιμες για περιφερειακές ενισχύσεις σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχεία α) της Συνθήκης, καθώς και το επίπεδο της έντασης της ενίσχυσης που αντιστοιχεί στο κατά κεφαλήν ΑΕΠ τους. Εάν οι εν λόγω προσδιορισμένες περιοχές χαρακτηρίζονται είτε ως προκαθορισμένες περιοχές «γ» είτε ως μη προκαθορισμένες περιοχές «γ» στον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων που έχει εγκριθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες

⁽⁷⁶⁾ Οι αυξημένες εντάσεις ενισχύσεων για ΜΜΕ δεν ισχύουν για τις ενισχύσεις που χορηγούνται σε μεγάλα επενδυτικά σχέδια.

⁽⁷⁷⁾ Βλ. παράρτημα I.

⁽⁷⁸⁾ Για τον σκοπό της εν λόγω διάταξης, η Επιτροπή θα χρησιμοποιήσει τα πλέον πρόσφατα στοιχεία για το κατά κεφαλήν ΑΕΠ που δημοσίευσε η Eurostat σε επίπεδο NUTS 2, βάσει του μέσου όρου της τριετίας.

⁽⁷⁹⁾ Ορίζεται με βάση την ονοματολογία NUTS που ισχύει κατά τον χρόνο της επανεξέτασης.

γραμμές, τότε θα πρέπει να προσαρμοστεί αναλόγως το ποσοστό της συγκεκριμένης κατανομής του πληθυσμού για τις περιοχές «γ» που αναφέρονται στο παράρτημα Ι. Η Επιτροπή θα δημοσιεύσει τις τροποποιήσεις του παραρτήματος Ι. Ένα κράτος μέλος δύναται, τηρουμένης της προσαρμοσμένης ειδικής κατανομής για περιοχές «γ»⁽⁸⁰⁾, να τροποποιήσει τον κατάλογο των περιοχών «γ» που περιλαμβάνονται στον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων του για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2017 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020. Οι τροποποιήσεις αυτές δεν μπορεί να υπερβαίνουν το 50 % της κάλυψης «γ» κάθε κράτους μέλους.

184. Για την τροποποίηση του καταλόγου των περιοχών «γ», το κράτος μέλος μπορεί να βασίζεται σε στοιχεία σχετικά με το κατά κεφαλήν ΑΕΠ και το ποσοστό ανεργίας που παρέχονται από την εθνική στατιστική υπηρεσία του ή άλλες αναγνωρισμένες πηγές, χρησιμοποιώντας τον μέσο όρο των τριών τελευταίων ετών για τα οποία υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία (κατά τη στιγμή της κοινοποίησης του τροποποιημένου χάρτη). Ο πληθυσμός των σχετικών περιοχών «γ» θα πρέπει να υπολογίζεται με βάση τα πληθυσμιακά δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση του αρχικού χάρτη.
185. Το κράτος μέλος πρέπει να κοινοποιεί στην Επιτροπή τις τροποποιήσεις του χάρτη του, οι οποίες προκύπτουν από τη συμπερίληψη πρόσθετων περιοχών «α» και την ανταλλαγή περιοχών «γ», πριν από τη θέση τους σε ισχύ και το αργότερο μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου 2016.

6. ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

186. Η Επιτροπή παρατείνει την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για τις εθνικές περιφερειακές ενισχύσεις για την περίοδο 2007-2013⁽⁸¹⁾ και της ανακοίνωσης σχετικά με τα κριτήρια για την αναλυτική αξιολόγηση περιφερειακών ενισχύσεων προς μεγάλα επενδυτικά σχέδια⁽⁸²⁾ μέχρι την 30ή Ιουνίου 2014.
187. Οι χάρτες περιφερειακών ενισχύσεων που έχουν εγκριθεί με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές για τις περιφερειακές ενισχύσεις 2007-2013 παύουν να ισχύουν στις 31 Δεκεμβρίου 2013. Συνεπώς, η μεταβατική περίοδος των έξι μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 44 παράγραφος 3 του γενικού κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία (ΓΚΑΚ)⁽⁸³⁾ δεν ισχύει για τα καθεστώτα περιφερειακών ενισχύσεων που εφαρμόζονται βάσει του ΓΚΑΚ. Για τη χορήγηση περιφερειακής ενίσχυσης μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2013 βάσει των υφιστάμενων καθεστώτων που υπάγονται σε απαλλαγή κατά κατηγορία, τα κράτη μέλη καλούνται να κοινοποιήσουν την παράταση ισχύος των χαρτών περιφερειακών ενισχύσεων σε εύθετο χρόνο για να μπορέσει η Επιτροπή να εγκρίνει την παράταση των χαρτών αυτών πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2013. Σε γενικές γραμμές, τα εγκεκριμένα καθεστώτα με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές για τις περιφερειακές ενισχύσεις 2007-2013 λήγουν στο τέλος του 2013, όπως αναφέρεται στην αντίστοιχη απόφαση της Επιτροπής. Οποιαδήποτε παράταση τέτοιων καθεστώτων πρέπει να κοινοποιείται στην Επιτροπή σε εύθετο χρόνο.
188. Η Επιτροπή θα εφαρμόζει τις αρχές που καθορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση της συμβατότητας του συνόλου των περιφερειακών ενισχύσεων που πρόκειται να χορηγηθούν μετά τις 30 Ιουνίου 2014. Οι περιφερειακές ενισχύσεις που χορηγούνται παρανόμως ή οι περιφερειακές ενισχύσεις που πρόκειται να χορηγηθούν μετά την 31η Δεκεμβρίου 2013 και πριν από την 1η Ιουλίου 2014 θα αξιολογηθούν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις εθνικές περιφερειακές ενισχύσεις για την περίοδο 2007-2013.
189. Δεδομένου ότι πρέπει να συνάδουν με τον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων, οι κοινοποιήσεις καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων ή μέτρων ενίσχυσης που χορηγούνται μετά τις 30 Ιουνίου 2014, δεν μπορούν να θεωρούνται ολοκληρωμένες μέχρις ότου η Επιτροπή εκδώσει απόφαση σχετικά με την έγκριση του χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων για το οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που περιγράφονται στην υποενότητα 5.5. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν θα εξετάζει κατ' αρχήν τις κοινοποιήσεις καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων που πρόκειται να τεθούν σε ισχύ μετά τις 30 Ιουνίου 2014 ή τις κοινοποιήσεις μεμονωμένων ενισχύσεων που πρόκειται να χορηγηθούν μετά την ημερομηνία αυτή, πριν εκδώσει απόφαση σχετικά με την έγκριση του χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων για το οικείο κράτος μέλος.

⁽⁸⁰⁾ Το προσαρμοσμένο ανώτατο όριο του πληθυσμού θα υπολογίζεται με βάση τα πληθυσμιακά δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση του αρχικού χάρτη.

⁽⁸¹⁾ ΕΕ C 54 της 4.3.2006, σ. 13.

⁽⁸²⁾ ΕΕ C 223 της 16.9.2009, σ. 3.

⁽⁸³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/2008 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2008, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης (γενικός κανονισμός απαλλαγής κατά κατηγορία) (ΕΕ L 214 της 9.8.2008, σ. 3).

190. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εφαρμογή των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών θα οδηγήσει σε σημαντικές αλλαγές των κανόνων που διέπουν τις περιφερειακές ενισχύσεις στην Ένωση. Επιπλέον, λαμβανομένων υπόψη των μεταβαλλόμενων οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών στην Ένωση, κρίνεται απαραίτητο να επανεξεταστεί η εγκυρότητα της αιτιολόγησης και της αποτελεσματικότητας όλων των καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων, συμπεριλαμβανομένων τόσο των επενδυτικών ενισχύσεων όσο και των ενισχύσεων λειτουργίας.
191. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή προτείνει τα ακόλουθα κατάλληλα μέτρα στα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 1 της Συνθήκης:
- α) Τα κράτη μέλη πρέπει να περιορίσουν την εφαρμογή όλων των υφιστάμενων καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων, τα οποία δεν υπάγονται σε κανονισμό απαλλαγής ανά κατηγορία, και όλων των χαρτών περιφερειακών ενισχύσεων για τις ενισχύσεις που πρόκειται να χορηγηθούν στις 30 Ιουνίου 2014 ή προηγουμένως.
  - β) Τα κράτη μέλη πρέπει να τροποποιήσουν τα λοιπά υφιστάμενα καθεστώτα οριζόντιων ενισχύσεων που παρέχουν ειδική μεταχείριση για τις ενισχύσεις σχεδίων σε ενισχυόμενες περιοχές, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η ενίσχυση που πρόκειται να χορηγηθεί μετά την 30ή Ιουνίου 2014 είναι σύμφωνη με τον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων που ισχύει κατά την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης.
  - γ) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιβεβαιώσουν την αποδοχή των ανωτέρω προτάσεων έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013.

7. ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

192. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ, και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 τα κράτη μέλη οφείλουν να υποβάλλουν ετήσιες εκθέσεις στην Επιτροπή.
193. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με κάθε μεμονωμένη ενίσχυση άνω των 3 εκατομμυρίων ευρώ, που χορηγείται στο πλαίσιο καθεστώτος, με τη μορφή που ορίζεται στο παράρτημα VI, εντός 20 εργάσιμων ημερών από την ημέρα χορήγησης της ενίσχυσης.
194. Τα κράτη μέλη οφείλουν να τηρούν λεπτομερή αρχεία σχετικά με όλα τα μέτρα ενισχύσεων. Τα αρχεία αυτά πρέπει να περιέχουν όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για να αποδειχθεί ότι έχουν τηρηθεί οι όροι που αφορούν τις επιλέξιμες δαπάνες και τις μέγιστες εντάσεις ενισχύσεων. Τα αρχεία αυτά πρέπει να τηρούνται επί 10 έτη από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης και να παρέχονται στην Επιτροπή κατόπιν σχετικού αιτήματος.

8. ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ

195. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να τροποποιήσει τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ανά πάσα στιγμή, εφόσον αυτό κρίνεται απαραίτητο για λόγους πολιτικής ανταγωνισμού ή για να ληφθούν υπόψη άλλες ενωσιακές πολιτικές και διεθνείς δεσμεύσεις ή για οποιαδήποτε άλλη βάσιμη αιτιολογία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κάλυψη περιφερειακών ενισχύσεων από τα κράτη μέλη για την περίοδο 2014-2020

Βέλγιο	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ ⁽¹⁾	Ποσοστό του πληθυσμού ⁽²⁾
Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (πρώην περιοχές «α»)	BE32 Prov. Hainaut	77,33	12,06 %
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	17,89 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	29,95 %

Βουλγαρία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	BG31 Северозападен/Severozapaden	27,00	11,88 %
	BG32 Северен централен/Severen tsentralen	29,33	12,06 %
	BG33 Североизточен/Severoiztochen	36,33	13,08 %
	BG34 Югоизточен/Yugoiztochen	36,00	14,75 %
	BG41 Югозападен/Yugozapaden	74,33	28,05 %
	BG42 Южен централен/Yuzhen tsentralen	30,00	20,19 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	100,00 %

Τσεχική Δημοκρατία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	CZ02 Střední Čechy	73,00	11,95 %
	CZ03 Jihozápad	69,33	11,50 %
	CZ04 Severozápad	64,33	10,87 %
	CZ05 Severovýchod	65,67	14,36 %
	CZ06 Jihovýchod	73,33	15,86 %
	CZ07 Střední Morava	64,67	11,72 %
	CZ08 Moravskoslezsko	68,00	11,83 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	88,10 %

Δανία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	7,97 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	7,97 %

⁽¹⁾ Μετρούμενο σε ΜΑΔ, τριετής μέσος όρος για την περίοδο 2008-2010 (ΕΕ των 27 = 100).

⁽²⁾ Βάσει των στοιχείων της Eurostat για τον πληθυσμό για το 2010.

Γερμανία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (πρώην περιοχές «α»)	DE40 Brandenburg (*)	81,67	1,37 %
	DE80 Mecklenburg-Vorpommern	80,00	2,01 %
	DED2 Dresden	86,00	1,99 %
	DED4 Chemnitz	81,33	1,88 %
	DEE0 Sachsen-Anhalt (*)	81,67	1,89 %
	DEG0 Thüringen	78,67	2,74 %
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	13,95 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	25,85 %

(*) Μόνο το τμήμα της DE40 Brandenburg που αντιστοιχεί στις πρώην περιφέρειες NUTS 2 DE41 Brandenburg - Nordost και το τμήμα της DEE0 Sachsen-Anhalt που αντιστοιχεί στις πρώην περιφέρειες NUTS 3 DEE1 Dessau και DEE3 Magdeburg (κατά τα οριζόμενα στην ονοματολογία NUTS 2003) περιλαμβάνονται ως προκαθορισμένες περιοχές «γ». Κατά την κοινοποίηση του χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων και προκειμένου να διευκολυνθεί η ενδιάμεση επανεξέταση που προβλέπεται για το επίπεδο NUTS 2 στην υποενότητα 5.6.2 των παρουσιών κατευθυντήριων γραμμών, η Γερμανία μπορεί να αποφασίσει να χαρακτηρίσει ως προκαθορισμένες περιοχές «γ» το σύνολο των περιφερειών NUTS 2 των περιοχών DE40 Brandenburg και DEE0 Sachsen-Anhalt, υπό την προϋπόθεση ότι μειώνεται αναλόγως το ποσοστό του εθνικού πληθυσμού που κατανέμεται για μη προκαθορισμένες περιοχές «γ».

Εσθονία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	EE00 Eesti	65,00	100,00 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	100,00 %

Ιρλανδία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	51,28 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	51,28 %

Ελλάδα	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	EL11 Ανατολική Μακεδονία, Θράκη/Anatoliki Makedonia, Thraki	68,00	5,36 %
	EL12 Κεντρική Μακεδονία/Kentriki Makedonia	72,33	17,29 %
	EL14 Θεσσαλία/Thessalia	69,33	6,51 %
	EL21 Ήπειρος/Ipeiros	63,33	3,17 %
	EL23 Δυτική Ελλάδα/Dytiki Ellada	65,00	6,59 %
	EL25 Πελοπόννησος/Peloponnisos	74,00	5,22 %
	EL41 Βόρειο Αιγαίο/Voreio Aigaio	75,00	1,77 %

Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (πρώην περιοχές «α»)	EL13 Δυτική Μακεδονία/Dytiki Makedonia	83,67	2,59 %
	EL22 Ιόνια Νησιά/Ionia Nisia	82,67	2,07 %
	EL43 Κρήτη/Kriti	83,33	5,42 %
Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (αραιοκατοικημένες περιοχές)	EL243 Ευρυτανία/Envytania		0,17 %
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	43,84 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020			100,00 %

Ισπανία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	ES43 Extremadura	70,67	2,35 %
	ES70 Canarias	87,33	4,55 %
Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (πρώην περιοχές «α»)	ES11 Galicia	91,33	5,94 %
	ES42 Castilla-la Mancha	82,33	4,43 %
	ES61 Andalucia	78,00	17,88 %
Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (αραιοκατοικημένες περιοχές)	ES242 Teruel	—	0,31 %
	ES417 Soria	—	0,20 %
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	33,00 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	68,66 %

Γαλλία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	FR91 Guadeloupe	60,67	0,69 %
	FR92 Martinique	73,67	0,61 %
	FR93 Guyane	52,33	0,36 %
	FR94 Réunion	68,00	1,27 %
	Saint-Martin (*)	:	:
	Mayotte (*)	:	:
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	21,24 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	24,17 %

(*) Οι Saint-Martin και Mayotte είναι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, αλλά δεν περιλαμβάνονται στην ονοματολογία NUTS 2010, καθώς η διοικητική τους κατάσταση τροποποιήθηκε δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, το 2007 και το 2011 αντίστοιχα. Για τον καθορισμό της μέγιστης έντασης της ενίσχυσης που ισχύει για τις εν λόγω δύο εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, η Γαλλία δύναται να ανατρέξει στα δεδομένα που παρέχει η εθνική στατιστική υπηρεσία της ή άλλες αναγνωρισμένες πηγές.

Ιταλία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	ITF3 Campania	65,67	9,64 %
	ITF4 Puglia	67,67	6,76 %
	ITF5 Basilicata	72,67	0,97 %
	ITF6 Calabria	66,67	3,32 %
	ITG1 Sicilia	67,33	8,34 %
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	5,03 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	34,07 %

Κύπρος	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	50,00 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	50,00 %

Λετονία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	LV00 Latvija	55,33	100,00 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	100,00 %

Λιθουανία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	LT00 Lietuva	61,33	100,00 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	100,00 %

Λουξεμβούργο	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	8,00 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	8,00 %

Ουγγαρία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	HU21 Közép-Dunántúl	56,33	10,96 %
	HU22 Nyugat-Dunántúl	62,67	9,96 %
	HU23 Dél-Dunántúl	44,33	9,44 %
	HU31 Észak-Magyarország	40,00	12,02 %
	HU32 Észak-Alföld	41,00	14,87 %
	HU33 Dél-Alföld	42,67	13,13 %
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	6,33 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	76,71 %

Μάλτα	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (πρώην περιοχές «α»)	MT00 Malta	83,67	100,00 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	100,00 %

Κάτω Χώρες	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	7,5 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	7,5 %

Αυστρία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	25,87 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	25,87 %

Πολωνία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	PL11 Łódzkie	55,00	6,65 %
	PL21 Małopolskie	51,33	8,65 %
	PL22 Śląskie	64,33	12,15 %
	PL31 Lubelskie	40,67	5,64 %
	PL32 Podkarpackie	40,67	5,51 %
	PL33 Świętokrzyskie	46,33	3,32 %
	PL34 Podlaskie	43,67	3,11 %
	PL41 Wielkopolskie	62,67	8,94 %
	PL42 Zachodniopomorskie	52,67	4,43 %
	PL43 Lubuskie	51,00	2,65 %
	PL51 Dolnośląskie	65,33	7,53 %
	PL52 Opolskie	49,00	2,70 %
	PL61 Kujawsko-Pomorskie	50,67	5,42 %
	PL62 Warmińsko-Mazurskie	44,33	3,74 %
	PL63 Pomorskie	57,33	5,85 %
Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (πρώην περιοχές «α»)	PL12 Mazowieckie	96,00	13,70 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	100,00 %

Πορτογαλία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	PT11 Norte	63,67	35,19 %
	PT16 Centro (PT)	66,00	22,36 %
	PT18 Alentejo	72,33	7,06 %
	PT20 Região Autónoma dos Açores	74,33	2,31 %
	PT30 Região Autónoma da Madeira	104,00	2,33 %
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	15,77 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	85,02 %

Ρουμανία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	RO11 Nord-Vest	42,33	12,68 %
	RO12 Centru	45,00	11,77 %
	RO21 Nord-Est	29,33	17,30 %
	RO22 Sud-Est	37,67	13,09 %
	RO31 Sud – Muntenia	39,33	15,21 %
	RO41 Sud-Vest Oltenia	35,67	10,45 %
	RO42 Vest	52,00	8,94 %
Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (πρώην περιοχές «α»)	RO32 București – Ilfov	113,00	10,56 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	100,00 %

Σλοβενία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	SI01 Vzhodna Slovenija	71,67	52,92 %
Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (πρώην περιοχές «α»)	SI02 Zahodna Slovenija	104,00	47,08 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	100,00 %

Σλοβακία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	SK02 Západné Slovensko	68,33	34,37 %
	SK03 Stredné Slovensko	58,67	24,87 %
	SK04 Východné Slovensko	49,67	29,24 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	88,48 %

Φινλανδία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (αραιοκατοικημένες περιοχές)	FI1D1 Etelä-Savo	—	2,89 %
	FI1D2 Pohjois-Savo	—	4,63 %
	FI1D3 Pohjois-Karjala	—	3,09 %
	FI1D4 Kainuu	—	1,54 %
	FI1D5 Keski-Pohjanmaa	—	1,27 %
	FI1D6 Pohjois-Pohjanmaa	—	7,34 %
	FI1D7 Lappi	—	3,42 %
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	1,85 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	26,03 %

Σουηδία	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (αραι- οκατοικημένες περιοχές)	SE312 Dalarnas län	—	2,94 %
	SE321 Västernorrlands län	—	2,58 %
	SE322 Jämtlands län	—	1,35 %
	SE331 Västerbottens län	—	2,75 %
	SE332 Norrbottens län	—	2,64 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	12,26 %

Ηνωμένο Βασίλειο	Περιφέρειες NUTS	Κατά κεφαλήν ΑΕΠ	Ποσοστό εθνικού πληθυσμού
Περιοχές «α»	UKK3 Cornwall and the Isles of Scilly	72,67	0,86 %
	UKL1 West Wales and The Valleys	69,67	3,05 %
Προκαθορισμένες περιοχές «γ» (αραιοκατοικημένες περιοχές)	UKM61 Caithness & Sutherland and Ross & Cromarty	—	0,15 %
	UKM63 Lochaber, Skye & Lochalsh, Arran & Cumbrae and Argyll & Bute	—	0,16 %
	UKM64 Eilean Siar (Western Isles)	—	0,04 %
Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»	—	—	22,79 %
Συνολική πληθυσμιακή κάλυψη για την περίοδο 2014-2020	—	—	27,05 %

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Μέθοδος που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για την κατανομή της μη προκαθορισμένης κάλυψης «γ» μεταξύ των κρατών μελών

Η Επιτροπή θα καθορίσει τη μη προκαθορισμένη κάλυψη «γ» για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, εφαρμόζοντας την ακόλουθη μέθοδο:

1. Για κάθε κράτος μέλος, η Επιτροπή θα προσδιορίζει τις περιφέρειες NUTS 3 στο οικείο κράτος μέλος, οι οποίες δεν βρίσκονται σε καμία από τις ακόλουθες περιοχές:

- επιλέξιμες περιοχές «α» που απαριθμούνται στο παράρτημα I,
- πρώην περιοχές «α» που απαριθμούνται στο παράρτημα I,
- αραιοκατοικημένες περιοχές που απαριθμούνται στο παράρτημα I.

2. Εντός των περιφερειών NUTS 3 που προσδιορίζονται στη φάση 1, η Επιτροπή θα προσδιορίζει τις περιοχές που έχουν είτε:

- κατά κεφαλήν ΑΕΠ ⁽¹⁾ κατώτερο από ή ίσο με το εθνικό κατώτατο όριο ανισότητας για το κατά κεφαλήν ΑΕΠ ⁽²⁾, ή
- ποσοστό ανεργίας ⁽³⁾ ανώτερο από ή ίσο με το εθνικό κατώτατο όριο ανισότητας για την ανεργία ⁽⁴⁾, ή ανώτερο με ή ίσο με το 150 % του εθνικού μέσου όρου, ή
- κατά κεφαλήν ΑΕΠ κατώτερο από ή ίσο με το 90 % του μέσου όρου της ΕΕ των 27, ή
- ποσοστό ανεργίας άνω του ή ίσο με το 125 % του μέσου όρου της ΕΕ των 27.

3. Η κατανομή της μη-προκαθορισμένης κάλυψης «γ» για το κράτος μέλος i (A_i) προσδιορίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο (εκφραζόμενο ως ποσοστό του πληθυσμού της ΕΕ των 27):

$$A_i = p_i / P \times 100$$

όπου:

p_i είναι ο πληθυσμός ⁽⁵⁾ των περιφερειών NUTS 3 στο κράτος μέλος i που προσδιορίζεται στη φάση 2.

P είναι το άθροισμα του πληθυσμού των περιφερειών NUTS 3 στην ΕΕ των 27 που προσδιορίζονται στη φάση 2.

⁽¹⁾ Όλα τα στοιχεία για το κατά κεφαλήν ΑΕΠ που αναφέρονται στο παρόν παράρτημα βασίζονται στον μέσο όρο της τελευταίας τριετίας για την οποία είναι διαθέσιμα στοιχεία της Eurostat, δηλαδή για την περίοδο 2008-2010 για το κατά κεφαλήν ΑΕΠ.

⁽²⁾ Το εθνικό κατώτατο όριο ανισότητας για το κατά κεφαλήν ΑΕΠ για το κράτος μέλος i (TG_i) προσδιορίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο (εκφραζόμενο ως ποσοστό του εθνικού κατά κεφαλήν ΑΕΠ):

$$(TG)_i = 85 \times ((1 + 100/g_i)/2)$$

όπου: το g_i συμβολίζει το κατά κεφαλήν ΑΕΠ του κράτους μέλους i , εκφραζόμενο ως ποσοστό του μέσου όρου της ΕΕ των 27.

⁽³⁾ Όλα τα στοιχεία για την ανεργία που αναφέρονται στο παρόν παράρτημα βασίζονται στον μέσο όρο της τελευταίας τριετίας για την οποία είναι διαθέσιμα στοιχεία της Eurostat, δηλαδή για την περίοδο 2010-2012. Ωστόσο, τα στοιχεία αυτά δεν περιλαμβάνουν πληροφορίες για το επίπεδο NUTS 3 και, συνεπώς, χρησιμοποιούνται στοιχεία για την ανεργία σχετικά με την περιφέρεια NUTS 2 στην οποία βρίσκονται οι εν λόγω περιφέρειες NUTS 3.

⁽⁴⁾ Το εθνικό κατώτατο όριο ανισότητας για το ποσοστό ανεργίας για το κράτος μέλος i (TU_i) προσδιορίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο (εκφραζόμενο ως ποσοστό του εθνικού ποσοστού ανεργίας):

$$(TU)_i = 115 \times ((1 + 100/u_i)/2)$$

όπου: το u_i συμβολίζει το εθνικό ποσοστό ανεργίας του κράτους μέλους i , εκφραζόμενο ως ποσοστό του μέσου όρου της ΕΕ των 27.

⁽⁵⁾ Τα στοιχεία για τον πληθυσμό των περιφερειών NUTS 3 καθορίζονται με βάση τα πληθυσμιακά δεδομένα που χρησιμοποιούνται από την Eurostat για τον υπολογισμό του περιφερειακού κατά κεφαλήν ΑΕΠ για το 2010.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Έντυπο για την παροχή πληροφοριών σχετικά με τους χάρτες περιφερειακών ενισχύσεων

1. Τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν πληροφορίες για καθεμία από τις ακόλουθες κατηγορίες περιοχών που προτείνονται προς χαρακτηρισμό, κατά περίπτωση:
    - Περιοχές «α»,
    - Πρώην περιοχές «α»,
    - Αραιοκατοικημένες περιοχές,
    - Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ» που χαρακτηρίζονται με βάση το κριτήριο 1,
    - Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ» που χαρακτηρίζονται με βάση το κριτήριο 2,
    - Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ» που χαρακτηρίζονται με βάση το κριτήριο 3,
    - Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ» που χαρακτηρίζονται με βάση το κριτήριο 4,
    - Μη προκαθορισμένες περιοχές «γ» που χαρακτηρίζονται με βάση το κριτήριο 5.
  2. Στο πλαίσιο κάθε κατηγορίας, το οικείο κράτος μέλος πρέπει να παρέχει τις ακόλουθες πληροφορίες για κάθε προτεινόμενη περιοχή:
    - προσδιορισμό της περιοχής (με τη χρήση του κωδικού περιοχής NUTS 2 ή NUTS 3, του κωδικού LAU 2 ή LAU 1 για τις περιοχές που αποτελούν τη γειτονική περιοχή ή άλλων επίσημων ονομασιών των σχετικών διοικητικών μονάδων),
    - την προτεινόμενη ένταση της ενίσχυσης στην περιοχή για την περίοδο 2014-2020 ή, για πρώην περιοχές «α», την προτεινόμενη ένταση για τις περιόδους 2014-2017 και 2018-2020 (αναφέροντας οποιαδήποτε αύξηση της έντασης της ενίσχυσης, σύμφωνα με τις παραγράφους 173, 175 ή 176 και 177, κατά περίπτωση),
    - τον συνολικό μόνιμο πληθυσμό της περιοχής, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 170.
  3. Για τις αραιοκατοικημένες περιοχές και τις μη προκαθορισμένες περιοχές που χαρακτηρίζονται με βάση τα κριτήρια 1 έως 5, τα κράτη μέλη πρέπει να αποδεικνύουν επαρκώς ότι πληρούνται καθένας από τους εφαρμοστέους όρους που προβλέπονται στις παραγράφους 161 και 168 έως 170.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Ορισμός του τομέα του χάλυβα

Για τους σκοπούς των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών, ως «τομέας του χάλυβα» νοείται το σύνολο των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την παραγωγή ενός ή περισσότερων από τα ακόλουθα προϊόντα:

- α) χυτοσίδηρος και σιδηροκράματα: χυτοσίδηρος για την παραγωγή χάλυβος, για χυτήρια και άλλους ακατέργαστους χυτοσίδηρους, σιδηρομαγγάνιο και ανθρακούχο σιδηρομαγγάνιο, μη συμπεριλαμβανομένων των άλλων σιδηροκραμάτων·
- β) ακατέργαστα και ημικατεργασμένα προϊόντα σιδήρου, συνήθους ή ειδικού χάλυβα: ρευστός χάλυβας χυτευμένος ή μη σε πλινθώματα, συμπεριλαμβανομένων και των πλινθωμάτων που προορίζονται για σφυρηλάτηση, ημικατεργασμένα προϊόντα: κορμοί, πρίσματα, πλατέα, πλατίνες· ρόλοι θερμής έλασης· με εξαίρεση την παραγωγή ρευστού χάλυβα για χύτευση από μικρά και μεσαίου μεγέθους χυτήρια·
- γ) τελικά προϊόντα που λαμβάνονται εν θερμώ από σίδηρο και από συνήθη ή ειδικό χάλυβα: σιδηροτροχιές, στρωτήρες, πλάκες έδρασης, αμφιδέτες, δοκοί, βαρείς μορφοσίδηροι και ράβδοι 80 mm και άνω, πάσσαλοι πεπλατυσμένοι, ράβδοι και μορφοσίδηροι κάτω των 80 mm και πλατέα κάτω των 150 mm, χονδρόσυρμα, προϊόντα στρογγυλής ή τετραγώνου τομής για σωλήνες, φύλλα και ταινίες ελασματοποιηθέντα εν θερμώ (συμπεριλαμβανομένων και των ταινιών για σωλήνες και των ρολών που θεωρούνται ως τελικά προϊόντα), λαμαρίνες ελασματοποιηθείσες εν θερμώ (με ή χωρίς επένδυση), πλάκες και λαμαρίνες πάχους 3 mm και άνω, μεγάλα πλατέα 150 mm και άνω, με εξαίρεση τα προϊόντα συμματοποίησης, οι ολκομετρημένες ράβδοι και τα χυτεύματα σιδήρου·
- δ) τελικά προϊόντα που λαμβάνονται εν ψυχρώ: λευκοσίδηρος, λαμαρίνες επιμολυβδωμένες, λαμαρίνες για επίστρωση, επιψευδαργυρωμένες λαμαρίνες, άλλες επιστρωμένες λαμαρίνες, λαμαρίνες ψυχρής έλασης, λαμαρίνες μαγνητικές, ταινίες προοριζόμενες για την παραγωγή λευκοσιδήρου, λαμαρίνες ελασματοποιηθείσες εν ψυχρώ, σε ρόλους και φύλλα·
- ε) σωλήνες: όλοι οι άνευ ραφής χαλύβδινοι σωλήνες, χαλύβδινοι σωλήνες με διάμετρο πάνω από 406,4 mm.

Ορισμός του τομέα των συνθετικών ινών

Για τους σκοπούς των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών, ως «τομέας των συνθετικών ινών» νοείται:

- α) η εξέλαση/ελαστικοποίηση όλων των γενικών κατηγοριών ινών και νημάτων από πολυεστέρα, πολυαμίδιο, ακρυλικό ή πολυπροπυλένιο, ανεξαρτήτως της τελικής χρήσης τους· ή
- β) ο πολυμερισμός (συμπεριλαμβανομένης της πολυσυμπύκνωσης), εφόσον συνδυάζεται με εξέλαση από την άποψη των χρησιμοποιούμενων μηχανών· ή
- γ) οποιαδήποτε πρόσθετη διαδικασία συνδέεται με την ταυτόχρονη εγκατάσταση δυναμικού εξέλασης/ελαστικοποίησης από τον μελλοντικό αποδέκτη της ενίσχυσης ή από άλλη επιχείρηση του ομίλου στον οποίο ανήκει, και η οποία, στο πλαίσιο της συγκεκριμένης επιχειρηματικής δραστηριότητας, εντάσσεται κατά κανόνα στο σχετικό παραγωγικό δυναμικό, από την άποψη των χρησιμοποιούμενων μηχανών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Έντυπο αίτησης για περιφερειακή επενδυτική ενίσχυση

1. Πληροφορίες για τον δικαιούχο της ενίσχυσης:

- Επωνυμία, καταχωρισμένη διεύθυνση κύριας εγκατάστασης, κύριος κλάδος δραστηριότητας (κωδικός NACE)
- Δήλωση ότι η επιχείρηση δεν αντιμετωπίζει δυσκολίες, όπως ορίζονται βάσει των κατευθυντήριων γραμμών περί διάσωσης και αναδιάρθρωσης
- Δήλωση προσδιορισμού ενισχύσεων (τόσο για τις de minimis όσο και για τις κρατικές ενισχύσεις) που έχουν ήδη ληφθεί για άλλα σχέδια κατά την τελευταία τριετία στην ίδια περιοχή NUTS 3, όπου θα πραγματοποιηθεί και η νέα επένδυση. Δήλωση προσδιορισμού των περιφερειακών ενισχύσεων που έχουν ληφθεί ή πρόκειται να ληφθούν για το ίδιο σχέδιο από άλλες χορηγούσες αρχές
- Δήλωση σχετικά με το αν η εταιρεία έχει κλείσει ίδια ή παρόμοια δραστηριότητα εντός του ΕΟΧ δύο (έτη) πριν από την ημερομηνία της παρούσας αίτησης
- Δήλωση σχετικά με το αν η εταιρεία προτίθεται να κλείσει τέτοια δραστηριότητα, η οποία υποβάλλεται ταυτόχρονα με την αίτηση ενίσχυσης, εντός προθεσμίας δύο ετών από την ολοκλήρωση της προς επιδότηση επένδυσης

2. Πληροφορίες σχετικά με το προς ενίσχυση σχέδιο/δραστηριότητα:

- Σύντομη περιγραφή του σχεδίου/της δραστηριότητας
- Σύντομη περιγραφή των αναμενόμενων θετικών συνεπειών στη συγκεκριμένη περιοχή (για παράδειγμα, αριθμός θέσεων εργασίας που θα δημιουργηθούν ή διατηρηθούν, δραστηριότητες E&A&K, δραστηριότητες κατάρτισης, δημιουργία συστάδων επιχειρήσεων)
- Σχετική νομική βάση (εθνική, ενωσιακή ή αμφότερες)
- Προγραμματισμένη ημερομηνία έναρξης/λήξης του σχεδίου/της δραστηριότητας
- Τόπος(-οι) πραγματοποίησης του σχεδίου

3. Πληροφορίες σχετικά με τη χρηματοδότηση του σχεδίου/της δραστηριότητας:

- Επενδύσεις και άλλες δαπάνες που συνδέονται με αυτό, ανάλυση κόστους-οφέλους για τα κοινοποιηθέντα μέτρα ενίσχυσης
- Συνολικές επιλέξιμες δαπάνες
- Ποσό ενίσχυσης που απαιτείται για την υλοποίηση του σχεδίου/της δραστηριότητας
- Ενταση της ενίσχυσης

4. Πληροφορίες σχετικά με την ανάγκη για ενίσχυση και τις αναμενόμενες επιπτώσεις της:

- Σύντομη αιτιολόγηση της ανάγκης για ενίσχυση και του αντίκτυπου της στην απόφαση σχετικά με την πραγματοποίηση της επένδυσης ή την απόφαση σχετικά με την τοποθεσία. Πρέπει να επισημαίνεται εναλλακτική επένδυση ή τοποθεσία στην οποία θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί η επένδυση, εάν δεν υπήρχε ενίσχυση
- Δήλωση περί μη σύναψης αμετάκλητης συμφωνίας μεταξύ του δικαιούχου και των αναδόχων για τη διεξαγωγή του σχεδίου

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Έντυπο για τη διαβίβαση πληροφοριών στην Επιτροπή βάσει της παραγράφου 193

Αναφορά ενίσχυσης		
Κράτος μέλος		
Χορηγούσα αρχή	Επωνυμία	
	Ηλεκτρονική διεύθυνση	
Επωνυμία δικαιούχου, ΑΦΜ και όμιλος στον οποίο ανήκει		
Τύπος δικαιούχου	MME	
	Μεγάλη επιχείρηση	
Περιφέρεια στην οποία πραγματοποιείται η επένδυση/δραστηριότητα	Ονομασία της περιφέρειας [NUTS ⁽¹⁾]	Καθεστώς περιφερειακής ενίσχυσης ⁽²⁾
Οικονομικός(-οί) τομέας(-είς) δραστηριότητας του δικαιούχου	NACE αναθ. 2 και σύντομη περιγραφή	
Στοιχείο ενίσχυσης, εκφρασμένο ως πλήρες ποσό στο εθνικό νόμισμα ⁽³⁾		
Μέσο ενίσχυσης ⁽⁴⁾	Επιχορήγηση/Επιδότηση επιτοκίου	
	Δάνειο/Επιστρεπτές προκαταβολές/Επιστρεπτέα επιχορήγηση	
	Εγγύηση [κατά περίπτωση με αναφορά στην απόφαση της Επιτροπής ⁽⁵⁾]	
	Φορολογικό πλεονέκτημα ή φοροαπαλλαγή	
	Άλλο (να επισημανθεί)	
Ημερομηνία χορήγησης	ηη/μμ/εεεε	
Στόχος της ενίσχυσης		
Νομική βάση, συμπεριλαμβανομένων των εφαρμοστικών διατάξεων και, όπου κρίνεται σκόπιμο, του καθεστώτος με βάση το οποίο χορηγείται η ενίσχυση		

⁽¹⁾ Ονοματολογία των στατιστικών εδαφικών μονάδων (NUTS). Κατά κανόνα, η περιφέρεια καθορίζεται στο επίπεδο 2.

⁽²⁾ Άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) της ΣΛΕΕ (καθεστώς «Α»), άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ (καθεστώς «Γ»), μη ενισχυόμενες περιοχές, ήτοι περιοχές μη επιλέξιμες για περιφερειακή ενίσχυση (καθεστώς «Ν»).

⁽³⁾ Ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης, ή για καθεστώς χρηματοδότησης υψηλού κινδύνου, το ποσό της δημόσιας επένδυσης.

⁽⁴⁾ Εάν η ενίσχυση χορηγείται από πολλαπλά μέσα ενίσχυσης, το ποσό της ενίσχυσης παρέχεται από το μέσο.

⁽⁵⁾ Κατά περίπτωση, να γίνεται αναφορά στην απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση της μεθοδολογίας που ισχύει για τον υπολογισμό του ακαθάριστου ισοδυναμίου επιχορήγησης.

Το EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL